

НАРЕДБА № 9 от 17.10.2013 г. за изискванията за експлоатационна годност на пристанищата и специализираните пристанищни обекти

Издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, обн., ДВ, бр. 96 от 5.11.2013 г., изм., бр. 85 от 24.10.2017 г., доп., бр. 103 от 28.12.2017 г., в сила от 28.12.2017 г.

Раздел I Общи разпоредби

Чл. 1. (1) С тази наредба се определят изискванията за експлоатационна годност на пристанищата и на специализираните пристанищни обекти по чл. 111а и 111б от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България (ЗМПВВПРБ), за квалификацията на работната сила и за издаване на удостоверения за експлоатационна годност.

(2) С наредбата се определя и редът за осъществяване на контрол относно изпълнението на изискванията за експлоатационна годност и за временно преустановяване или ограничаване на експлоатацията на пристанищата и за временно преустановяване на експлоатацията на специализираните пристанищни обекти.

(3) Наредбата се прилага за всички български пристанища с изключение на военните, както и за всички специализирани пристанищни обекти с изключение на създадените по естествен начин зимовници и места за укритие на риболовните кораби.

Чл. 2. (1) Удостоверение за експлоатационна годност се издава:

1. за пристанище за обществен транспорт, в което няма обособени терминали;

2. за всеки терминал от пристанище за обществен транспорт (в т. ч. и за зоните, които по своето предназначение отговарят на характеристиките на пристанищата по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ), когато в пристанището са обособени два или повече терминала;

3. за пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ;

4. за специализиран пристанищен обект по чл. 111а или 111б ЗМПВВПРБ.

(2) Удостоверение за експлоатационна годност по ал. 1, т. 1 – 3 се издава, в случай че са изпълнени едновременно следните изисквания:

1. пристанището (съответно терминалът) е съоръжено и поддържано в съответствие с изискванията на тази наредба и обезпечава безопасно приемане, обслужване и обработване на кораби;

2. пристанищният оператор (или оператори), предоставящ пристанищни услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ, е създал организация на работа и използва работно оборудване и технологии, които отговарят на изискванията за безопасно извършване на пристанищните дейности и услуги.

(3) Удостоверение за експлоатационна годност по ал. 1, т. 4 се издава, в случай че специализираният пристанищен обект е съоръжен и поддържан в съответствие с изискванията на тази наредба и собственикът е създал организация за безопасното му използване по предназначение.

(4) Удостоверението за експлоатационна годност не може да се преотстъпва от неговия титуляр (титуляри) на трети лица.

Чл. 3. (1) Забранява се влизането, приставането, престояването и обслужването на кораби в пристанищата, които нямат удостоверение за експлоатационна годност или експлоатацията им е временно преустановена по установения ред.

(2) Забранява се влизането, приставането, престояването и обслужването на кораби на терминалите, които нямат удостоверение за експлоатационна годност или за които е постановено временно ограничаване на експлоатацията на основание чл. 96, ал. 3, т. 2, 3 или 4 ЗМПВВПРБ.

(3) Забранява се приставането и престояването на пристани по чл. 111а, ал. 2 и чл. 111б, ал. 2 и 3 ЗМПВВПРБ, както и влизането и престояването в места за укритие на риболовни кораби и зимовници, които нямат удостоверение за експлоатационна годност или експлоатацията им е временно преустановена по установения ред.

(4) Експлоатацията на пристанищата, по отношение на които е постановено временно ограничаване на експлоатацията на основание чл. 96, ал. 3, т. 1 или 5 ЗМПВВПРБ, се осъществява при спазване на наложените ограничения.

Чл. 4. (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" осъществява контрол за изпълнението на изискванията за експлоатационна годност на пристанищата и специализираните пристанищни обекти.

(2) Собствениците на пристанища и на специализирани пристанищни обекти, както и пристанищните оператори осигуряват достъп до проверявания обект и оказват съдействие на служителите на Изпълнителна агенция "Морска администрация" при изпълнението на служебните им задължения.

Чл. 5. (1) Собствениците на пристанища и на специализирани пристанищни обекти, както и пристанищните оператори осигуряват достъп до проверявания обект на служителите на контролните органи по чл. 5 от Закона за инспектиране на труда и изпълняват техните предписания.

(2) Териториалните дирекции на Изпълнителна агенция "Морска администрация" служебно събират информация за извършените проверки от контролните органи по ал. 1, за установените при тези проверки несъответствия или нарушения, направените предписания и наложените ограничения или наказания.

Раздел II

Общи изисквания за експлоатационна годност на пристанищата

Чл. 6. Пристанищата, както и отделните елементи на пристанищната инфраструктура, с изключение на плаващите хидротехнически съоръжения, трябва:

1. да са изградени в съответствие със строителните и техническите правила и нормативи, действащи по време на изграждането им;

2. да са снабдени с документ за въвеждане в експлоатация;

3. да отговарят на изискванията на тази наредба.

Чл. 7. Акваторията на пристанището трябва да съответства на следните изисквания:

1. да е осигурена защитата ѝ от вълново въздействие;

2. да е навигационно осигурена съобразно предвиденото в действащия парцеларен план за акваторията на пристанището и в съответствие с изискванията на:

а) Международните правила за предпазване от сблъскване на море, 1972 г., изменени с поправките съгласно Резолюция А.910(22) от 29 ноември 2001 г., в сила от 29 ноември 2003 г., и Резолюция А.1004(25) от 29 ноември 2007 г., в сила от 1 декември 2009 г. (ДВ, бр. 95 от 2009 г.), и Комбинираната система от морски плаващи знаци – система "А" (в сила за Република България от 1.09.1983 г. съгласно Указ № 1212 от 1983 г. на Държавния съвет на НРБ – ДВ, бр. 34 от 1983 г.) – за морските пристанища;

б) Правилата за плаване по река Дунав (приети с ПМС № 83 от 2013 г. – ДВ, бр. 35 от 2013 г.) – за речните пристанища;

3. площта на зоната за подхождане, на зоната за маневриране и на оперативната акватория да позволява безопасното подхождане, маневриране и приставане на най-големия разчетен кораб за съответното пристанище;

4. по повърхността и в дълбочина оперативната акватория да е свободна от препятствия, включително плаващите хидротехнически съоръжения, служещи за връзка между кораба и брега, да са разположени така, че да не се затруднява маневрирането и приставането на корабите.

Чл. 8. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Безопасното газене в акваторията на всяко пристанище се обявява от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището веднъж годишно и при промяна в навигационните условия.

(2) Разпорежданията, с които се обявява безопасното газене в акваториите на пристанищата, се издават въз основа на актуални данни от измервания на дълбочините във всяка от зоните на акваторията на съответното пристанище.

(3) За актуални се считат данни от измервания, които са извършени:

1. в период, който предхожда датата на постановяване на разпореждането по ал. 2 с не повече от дванадесет месеца;

2. непосредствено преди въвеждане в експлоатация на новопостроено пристанище или пристанищен терминал;

3. непосредствено след ликвидиране на аварийна ситуация, приключване на драгажни работи в акваторията или на ремонтни дейности по стационарните хидротехнически пристанищни съоръжения;

4. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) по разпореждане на директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището, включително и при получени сведения, че реалните дълбочини се различават от установените при последното измерване.

(4) Измерванията по ал. 3 се извършват от:

1. Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" в плавателните канали, зоните за подхождане и зоните за маневриране на пристанищните акватории;

2. Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" или правоспособно лице по геодезия, картография и кадастър в оперативната акватория на пристанището (терминала) по възлагане от:

а) пристанищния оператор, получил достъп до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ на терминал от пристанище за обществен транспорт с национално значение;

б) собственика на пристанище за обществен транспорт с регионално значение или на терминал от такова пристанище;

в) собственика на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ.

(5) Резултатите от измерванията се отразяват в карта на дълбочините, изработена в подходящ мащаб и при съобразяване със следните минимални изисквания:

1. да са нанесени измерените дълбочини и да са изчертани изобатите;

2. разстоянието между точките от мрежата при измерване да не надхвърля 5 m;

3. разстоянието между ръба на кея и най-близките до него точки на измерване на дълбочините да не надвишава 50 cm;

4. да е придружена от обяснителна записка, в която са описани:

а) хидрометеорологичните условия, при които са извършени измерванията;

б) датата или периодът, в който са извършени измерванията;

в) апаратурата и точността, с която са извършени измерванията;

г) стойностите на водните нива по време на измерването (водоотчет спрямо пегела на съответното пристанище);

д) параметрите на изходните репери и тяхното местонахождение;

е) координатната и височинната система, в която са представени данните.

Чл. 9. (1) Стационарните оградителни хидротехнически съоръжения (вълноломи, молове и др.) е необходимо:

1. да нямат деформации или повреди в конструкцията, създаващи опасност за корабоплаването или за съоръженията, които защитават от ветрово или вълново въздействие;

2. да нямат необозначени или необезопасени за корабоплаването подводни или надводни елементи.

(2) Плаващите оградителни хидротехнически съоръжения (вълноломи, молове и др.) е необходимо:

1. да са разположени в съответствие с предвижданията на действащия парцеларен план за пристанищната акватория;

2. да съответстват на изискванията за устойчивост и якост съгласно проектно-техническата документация;

3. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) да са надеждно закрепени към дъното и/или към брега (съответно към стационарно хидротехническо съоръжение) в съответствие с предписанията на производителя и с одобрената от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището схема за обвързване;

4. да нямат необозначени или необезопасени за корабоплаването подводни или надводни елементи.

Чл. 10. (1) Стационарните хидротехнически съоръжения за приставане, престой и обработка на кораби (кейови стени, пирсове, фериботни гнезда и др.) е необходимо:

1. да нямат деформации и повреди в конструкцията, застрашаващи нормалната им и безопасна експлоатация;

2. да са съоръжени с отбивни съоръжения, които:

а) съответстват на предвиденото в одобрените строителни книжа;

б) са еднотипни за съответното корабно място;

в) имат ненарушена цялост;

г) са надеждно закрепени;

д) осигуряват целостта и защитата на стационарното хидротехническо съоръжение и на приставашите кораби;

3. да имат устройства за завързване, които съответстват на предвиденото в одобрените строителни книжа и осигуряват необходимото надеждно швартоване (привързване) на корабите, вкл. при екстремни метеорологични условия;

4. да са оборудвани със съответстващи на одобрените строителни книжа изправни и безопасни:

а) устройства за подаване на електрическа енергия и вода за престояващите кораби;

б) телефонни или други кабелни връзки за престояващите кораби;

в) стационарно монтирани средства за осветление;

г) канализация за отвеждане на дъждовни и отпадни води;

д) пожарогасителна инсталация;

5. повърхността им да е:

а) покрита с настилка или да е обработена по начин, който осигурява безопасност срещу хлъзгане при движението на хора, подвижно работно оборудване и пътни превозни средства;

б) почистена и свободна от предмети, които затрудняват движението на хора, подвижно работно оборудване и пътни превозни средства или създават предпоставки за злополуки.

(2) Стационарните хидротехнически съоръжения за приставане, престой и обслужване на пътнически кораби или яхти се оборудват и със:

1. изправни спасителни средства – не по-малко от 2 спасителни кръга на всяко корабно място, с дължина на въжето 30 m;

2. оградителни и ограничителни съоръжения;

3. знаци за регулиране на движението на пътниците;

4. информационни табла, на които са указани телефони за връзка с националните служби за спешно реагиране.

(3) Освен на български език надписите на таблата по ал. 3, т. 4 трябва да бъдат и на английски и поне още един европейски език.

Чл. 11. (1) Плаващите хидротехнически съоръжения, които служат за връзка между кораба и брега, трябва да отговарят на общите изисквания по чл. 10 и на следните специфични изисквания:

1. разположението им в оперативната акватория да съответства на предвижданията на действащия парцеларен план за пристанищната акватория;

2. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) да са надеждно закрепени към брега (съответно към стационарно хидротехническо съоръжение) и/или към дъното в съответствие с предписанията на производителя и с одобрената от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището схема за обвързване;

3. да съответстват на изискванията за устойчивост и якост съобразно проектно-техническата документация;

4. връзката с брега да се осъществява и чрез преходен мост (сходня), който:

а) е закрепен надеждно към брега и към плаващото устройство при отчитане на възможните колебания във водния стоеж;

б) има конструкция с достатъчна носимоспособност, устойчивост и дълготрайност;

в) осигурява двупосочно движение на хора;

5. плаващото устройство и преходният мост да са оборудвани с леерни ограждения с минимална височина 800 mm.

(2) Подходът откъм брега и мястото за приставане откъм водата се обозначават с поставено на видно място табло с идентификационен номер и указания съответно за:

1. реда и условията за качване, преминаване и престой на хора, мобилно работно оборудване и/или моторни превозни средства – на подхода откъм брега;

2. реда и условията за приставане и престой на приближаващите кораби – видимо откъм водата.

(3) На информационните табла по ал. 2, т. 1 на плаващите хидротехнически съоръжения за приставане, престой и обслужване на пътнически кораби или яхти се поставя информация и за телефони за връзка с националните служби за спешно реагиране.

(4) Техническото състояние на плаващите хидротехнически съоръжения, които служат за връзка между кораба и брега в речните пристанища, се удостоверява по реда и при условията на глава седемнадесета "Специфични изисквания към плаващите съоръжения и плаващите устройства" от Наредба № 22 от 2008 г. за техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища (обн., ДВ, бр. 9 от 2009 г.; изм., бр. 30 и 49 от 2009 г.).

Чл. 12. (1) Територията на пристанището или на терминала е необходимо да е подходящо оградена и оборудвана с технически средства за охрана, като на входно-изходните пунктове (включително от страна на обслужващата железопътна гара) се установява контролно-пропускателен режим.

(2) Конкретните изисквания към ограждането, оборудването с технически средства за охрана и контролно-пропускателния режим на всяко пристанище или терминал се съдържат в неговия план за сигурност (съответно в правилата за сигурност), изготвен и одобрен по реда и при условията на наредбата по чл. 60а, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

(3) Съдържащите се в наредбата по чл. 60а, ал. 2 ЗМПВВПРБ изисквания относно реда и условията за постигане сигурността на морските пристанища и терминали, които не попадат в приложното поле на Регламент (ЕО) № 725/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения (ОВ, L 129 от 29.04.2004 г.), изменен с Решение 2009/83/ЕО на Комисията от 23 януари 2009 г. (ОВ, L 29 от 31.01.2009 г.) и с Регламент (ЕО) № 219/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. (ОВ, L 87 от 31.03.2009 г.), се прилагат и по отношение на речните пристанища и терминали.

(4) Допуска се новопостроено пристанище или новопостроен терминал от пристанище за обществен транспорт да не съответства на изискванията по предходните алинеи към момента на подаване на заявлението за издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 67, ал. 1, т. 1 и ал. 3 или 4.

Чл. 13. (1) Повърхността на работните зони следва да е:

1. без опасни неравности, наклони или отвори;
2. покрита с настилка или обработена по начин, който осигурява безопасност срещу хлъзгане при движението на хора, подвижно работно оборудване и пътни превозни средства;
3. почистена и свободна от предмети и растителност, които затрудняват движението на хора, подвижно работно оборудване и пътни превозни средства или създават предпоставки за злополуки.

(2) В работните зони следва да е осигурено бързо оттичане на дъждовните води.

(3) Елементите на линейната техническа инфраструктура (проводи или мрежи на водоснабдяването и канализацията, електроснабдяването, топлоснабдяването, газоснабдяването, електронните съобщения) трябва да са защитени от влиянието на преминаващи машини, от механични въздействия и замърсяване.

Чл. 14. (1) При определяне на пътните маршрути и организиране на транспорта се съобразяват видът на пристанището (съответно предназначението на терминала) и използваните транспортни средства и се съблюдават изискванията на Наредба № 7 от 1999 г. за минималните изисквания за безопасни и

здравословни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване (обн., ДВ, бр. 88 от 1999 г.; изм., бр. 48 от 2000 г., бр. 52 от 2001 г., бр. 43 от 2003 г., бр. 37 и 88 от 2004 г. и бр. 40 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 24 от 2013 г.).

(2) Автомобилните и железните пътища, точките на пресичането им с други линейни обекти на техническата (включително транспортната) инфраструктура и границите на работните зони трябва да са сигнализираны в съответствие с изискванията на Закона за движение по пътищата, Наредба № 58 от 2006 г. за правилата за техническата експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията в железопътния транспорт (обн., ДВ, бр. 73 от 2006 г.; изм., бр. 88 от 2007 г. и бр. 43 от 2009 г.) и Наредба № РД-07/8 от 2008 г. за минималните изисквания за знаци и сигнали за безопасност и/или здраве при работа (ДВ, бр. 3 от 2009 г.).

Чл. 15. Работните площадки на открито и работните помещения трябва да отговарят на изискванията на Наредба № 7 от 1999 г. за минималните изисквания за безопасни и здравословни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.

Чл. 16. (1) Пристанищните индустриални железопътни клонове (вътрешните железопътни линии на пристанището или терминала) е необходимо да съответстват на общите изисквания и условия за безопасност и техническа експлоатация във вътрешния железопътен транспорт.

(2) Пристанищният оператор, извършващ пристанищни услуги по вътрешнопристанищен транспорт на товари по вътрешните железопътни линии, е длъжен да приеме и прилага вътрешни правила (инструкции), които са съобразени с общоприложимите изисквания за безопасност в железопътния транспорт и са съгласувани с Изпълнителна агенция "Железопътна администрация" в съответствие с изискванията на Наредба № 58 от 2006 г. за правилата за техническата експлоатация, движението на влаковете и сигнализацията в железопътния транспорт (обн., ДВ, бр. 97 от 2000 г.; изм., бр. 47 и 96 от 2002 г., бр. 70 и 115 от 2004 г., бр. 77 и 88 от 2005 г., бр. 36, 37, 62, 92 и 108 от 2006 г., бр. 22, 35, 74 и 81 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г. и бр. 47 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 15 и 68 от 2013 г.).

Чл. 17. (1) Отделните елементи на пристанищната инфраструктура е необходимо да съответстват на:

1. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) изискванията на Наредба № Из-1971 от 2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар (обн., ДВ, бр. 96 от 2009 г.; попр., бр. 17 от 2010 г.; изм., бр. 101 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 75 от 2013 г.) и Наредба № 8121з-647 от 2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите (обн., ДВ, бр. 89 от 2014 г.; попр., бр. 105 от 2014 г.);

2. санитарно-хигиенните изисквания;

3. изискванията за опазване на околната среда.

(2) Пристанищните съоръжения, които не са с повишена опасност, електрическите уредби и работното оборудване (стационарно и мобилно) е необходимо:

1. да се използват съобразно тяхното предназначение и при спазване на правилата за безопасната им експлоатация;

2. да се поддържат и ремонтират в съответствие с изискванията на Наредба № 7 от 1999 г. за минималните изисквания за безопасни и здравословни условия на труд на работните места и при

използване на работното оборудване и другите изисквания на действащото законодателство.

(3) (Нова – ДВ, бр. 103 от 2017 г., в сила от 28.12.2017 г.) Мрежите и съоръженията за снабдяване на корабите с електрическа енергия в морските пристанища, които са изградени, реконструирани, модернизирани или преминали основен ремонт след 18 ноември 2017 г., е необходимо да съответстват на техническите спецификации по стандарт БДС IEC/ISO/IEEE 80005-1:2016.

Чл. 18. Условието на труд, в това число и нивата на факторите на жизнената среда (води, предназначени за питейно-битови нужди, осветление, шум, вибрации, йонизиращи лъчения, електромагнитни полета, химични фактори, биологични агенти и т.н.), е необходимо да отговарят на изискванията на Закона за здравето, Закона за здравословни и безопасни условия на труд и подзаконовите актове по тяхното прилагане.

Чл. 19. Всяко пристанище трябва да разполага със:

1. подходящи приемни съоръжения, които осигуряват приемането на отпадъците без необосновано забавяне на корабите;

2. план за приемане и обработване на отпадъците.

Чл. 20. (1) Подходящи са тези пристанищни приемни съоръжения, които са в състояние да поемат видовете и количествата отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, и остатъците от товари, произхождащи от корабите, които обикновено използват пристанището (терминала), като се имат предвид оперативните нужди на ползвателите на услуги в това пристанище (терминал), значението, големината и географското му положение, броят и видът на корабите, които го посещават, както и регламентираните в действащото законодателство освобождавания от задължения.

(2) Капитаните на кораби могат да уведомяват изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" за всеки случай на несъответствие на пристанищни приемни съоръжения.

(3) Уведомленията, оформени в съответствие с приложение № 1, се подават чрез териториалните дирекции на Изпълнителна агенция "Морска администрация" или чрез държавата на знамето.

(4) По всяко уведомление, получено по реда на ал. 3, инспекторите на Изпълнителна агенция "Морска администрация" извършват проверка, която приключва с доклад. Въз основа на констатациите, съдържащи се в доклада, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да издаде задължителни предписания към Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" – за пристанищата за обществен транспорт с национално значение, и към собствениците – за всички останали пристанища.

(5) В началото на всяко тримесечие изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" представя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията доклад за заявените несъответствия на пристанищни приемни съоръжения, за извършените проверки и предприетите мерки през предходния тримесечен период. Към доклада се прилагат:

1. копия от постъпилите уведомления по ал. 2;

2. постановените по реда на ал. 4 задължителни предписания;

3. издадените наказателни постановления за констатирани нарушения на разпоредбите на ЗМПВВПРБ или тази наредба.

(6) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията предприема необходимите действия за представяне на копия от получените уведомления за несъответствие на пристанищни приемни съоръжения на Европейската комисия.

Чл. 21. (1) Планът за приемане и обработване на отпадъци съдържа описание на съобразените с географското положение и големината на пристанището, с броя и вида на корабите, които обикновено имат престой в него, както и с типа и обема на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, и на остатъците от корабни товари, процедури за приемане, събиране, съхранение и предварително обработване на тези отпадъци без необосновано забавяне на кораба.

(2) Планът трябва да включва:

1. описание на географското положение и големината на пристанището;
2. описание на броя и вида на корабите, които обикновено го посещават;
3. оценка на необходимостта от пристанищни приемни съоръжения съобразно нуждите на корабите, които обикновено го посещават;
4. описание на вида и капацитета на пристанищните приемни съоръжения;
5. описание на процедурите за приемане и събиране на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, и на остатъците от товари;
6. описание на методиката за определяне размера на таксите за приемане и обработване на отпадъци;
7. процедурите за уведомяване за установени несъответствия на пристанищните приемни съоръжения;
8. процедурите за непрекъснати консултации с ползвателите на услуги в пристанището, с операторите на отпадъци, с другите пристанищни оператори, предоставящи услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ, и с останалите заинтересувани страни;
9. статистически данни за видовете и количеството на предадените и обработени отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, и остатъци от корабни товари;
10. резюме на действащото законодателство и изискванията за предаване на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, и остатъци от корабни товари;
11. посочване на лицата, отговорни за прилагането на плана;

12. описание на оборудването и начините за предварително обработване, ако се извършва такава;

13. описание на методите за запис на действителното натоварване на пристанищните приемни съоръжения;

14. описание на методите за запис на получените количества отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, и остатъци от корабни товари;

15. описание на методите за обезвреждане на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, и остатъци от корабни товари;

16. информацията, която се предоставя на всички ползватели на услуги в пристанището и която задължително включва:

а) кратко разяснение за значението и необходимостта от предаването на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, и остатъците от корабни товари;

б) схема на местоположението на пристанищните приемни съоръжения, обслужващи всяко корабно място;

в) списък на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, и остатъците от корабни товари, които обикновено се приемат в пристанището;

г) списък на операторите на отпадъци и на предоставяните услуги;

д) списък на местата и лицата за контакт с операторите на отпадъци;

е) описание на процедурите за предаване;

ж) тарифа на таксите за приемане и обработване на отпадъци и описание на системата за определяне на размера им;

з) описание на процедурите за уведомяване за установени несъответствия на пристанищните приемни съоръжения;

и) описание на процедурите за предоставяне на информацията по чл. 97, ал. 1, т. 1 – 5 от лицата по чл. 97, ал. 2.

(3) Предвидените в плана процедури за приемане, събиране, складиране, обработване и обезвреждане следва да съответстват на програма за управление на околната среда, водеща до прогресивно намаляване на въздействието на тези дейности върху околната среда. Предполага се, че такава съответствие е налице, ако процедурите са в съответствие с Регламент (ЕО) № 1221/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25

ноември 2009 г. относно доброволното участие на организации в Схемата на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 761/2001 и на решения 2001/681/ЕО и 2006/193/ЕО на Комисията (ОВ, L 342 от 22.12.2009 г.).

(4) Описаната в плана методика за определяне размера на таксите за приемане и обработване на отпадъци трябва да се основава на следните принципи:

1. такси да се събират от всички кораби, които имат престой или оперират в пристанищата, независимо от това, дали ползват пристанищните приемни съоръжения, или не;

2. размерът на таксите да не насърчава изхвърлянето на отпадъци в морето, съответно в река Дунав;

3. събираните такси да бъдат съобразени с вида и големината на корабите и да покриват не по-малко от 30 % от разходите за осигуряване на пристанищни приемни съоръжения и за приемане и обработване на отпадъците – резултат от корабоплавателната дейност;

4. частта от разходите, която не е покрита от таксите (ако има такава), да бъде заплащана на база действително предадени отпадъци по вид и количество;

5. допустимо е намаляване на размера на таксите, ако управлението, проектирането, оборудването и експлоатацията на кораба от екологична гледна точка са такива, че може да се докаже, че той отделя намалени количества отпадъци от експлоатация;

6. от заплащане на такси да се освобождава кораб, който е освободен по установения в наредбата по чл. 371 от Кодекса на търговското корабоплаване ред от задължение за предаване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, тъй като отговаря едновременно на следните изисквания:

а) оперира установена корабна линия;

б) корабпритежателят има сключен договор с пристанищен оператор за предаване на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, в някое от пристанищата по линията и заплаща такси в това пристанище или на оператора за услугата;

7. точки 3 – 6 не се прилагат при определяне размера на таксите, дължими за риболовните кораби и яхтите.

Чл. 22. (1) Плановете се изготвят от:

1. Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" – за пристанищата за обществен транспорт с национално значение;

2. собственика – за пристанищата за обществен транспорт с регионално значение и пристанищата по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ.

(2) В процеса на изготвяне на плановете лицата по ал. 1 са длъжни да проведат консултации с пристанищните оператори, получили достъп до пазара на морско-техническата пристанищна услуга "приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност" за пристанището и с ползвателите на услуги в пристанището или техни представители. За целта те уведомяват заинтересуваните лица по предходното изречение за изготвения проект на план чрез публикуване в официалната си електронна страница или по друг подходящ начин и:

1. им предоставят подходящ срок, който не може да бъде по-кратък от четиринадесет дни, за изразяване на писмени предложения и възражения, или

2. провеждат обществено обсъждане.

Чл. 23. (1) Проектът на план се изготвя в два екземпляра и се представя за одобряване от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация", придружен от:

1. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) доказателства за проведените по реда на чл. 22, ал. 2 консултации;

2. съгласувателно становище на министъра на околната среда и водите или на оправомощено от него длъжностно лице;

3. документ за платена държавна такса съгласно Тарифа № 5 за таксите, които се събират в системата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията (одобрена с ПМС № 81 от 2000 г. – обн., ДВ, бр. 41 от 2000 г.; попр., бр. 54 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2000 г., бр. 18, 47 и 62 от 2001 г.; доп., бр. 104 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 49 от 2002 г.; изм., бр. 68 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 71 от 2002 г., бр. 17 от 2003 г. и бр. 101 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г. и бр. 77 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 38 от 2007 г., бр. 64, 78 и 79 от 2008 г., бр. 100 от 2009 г., бр. 64 от 2010 г., бр. 96 от 2011 г. и бр. 67 от 2012 г.).

(2) Ако планът за приемане и обработване на отпадъци не отговаря на някое от изискванията на чл. 21 или не е представено някое от приложенията по ал. 1, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" или оправомощено от него длъжностно лице предоставя на лицето по чл. 22, ал. 1 подходящ срок за отстраняване на недостатъците. Ако те не бъдат отстранени в определения срок, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" с мотивирана заповед отказва да одобри плана.

(3) Изработеният проект на план за приемане и обработване на отпадъци се одобрява от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" в четиринадесетдневен срок от представянето му. В случаите по ал. 2, изречение първо срокът за одобряване започва да тече от датата на отстраняване на нередовностите.

Чл. 24. (1) Планът за приемане и обработване на отпадъци може да бъде разработен и на регионален принцип за няколко пристанища.

(2) В случаите по ал. 1 планът за приемане и обработване на отпадъци трябва да съдържа обосновка на необходимостта от пристанищни приемни съоръжения и описание на наличните съоръжения и на организацията на работата поотделно за всяко пристанище.

Чл. 25. (1) Промени в одобрения план за приемане и обработване на отпадъци се правят, когато е налице:

1. необходимост от усъвършенстване на предвидените в него процедури;

2. промяна на вида на пристанището;

3. промяна на някой от операторите на морско-техническата услуга "приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност";

4. промяна на някои от обстоятелствата по чл. 92, ал. 5, т. 2 – 6, 8 – 10 и 12 ЗМПВВПРБ.

(2) Промените в плановете за приемане и обработване на отпадъци се одобряват при спазване на изискванията по чл. 22, ал. 2 и чл. 23.

(3) Плановете за приемане и обработване на отпадъци подлежат на преразглеждане и одобряване на всеки 3 години.

Чл. 26. Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" – за пристанищата за обществен транспорт с национално значение, и собствениците – за пристанищата за обществен транспорт с регионално значение и пристанищата по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ, са длъжни да предоставят информацията по чл. 21, ал. 2, т. 16 на всички ползватели на услуги в пристанището по такъв начин, че тя да бъде достъпна и лесно разбираема.

Чл. 27. (1) Всяко пристанище (терминал) трябва да разполага с аварийен план, чиито обхват и съдържание съответстват на изискванията на чл. 35, ал. 1 от Закона за защита при бедствия.

(2) Аварийният план по ал. 1 се разработва, утвърждава и се актуализира при промяна в обстоятелствата от:

1. пристанищния оператор, получил достъп до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ на пристанище за обществен транспорт, съответно на терминал от такова пристанище;

2. собственика на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ.

(3) Лицата по ал. 2 са длъжни:

1. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) да уведомяват съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" за всяка актуализация на аварийния план, като представят заверено копие от новата редакция на плана в седемдневен срок след извършването ѝ;

2. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) да информират незабавно директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището за:

а) възникването на инцидент или авария и за предприетите спасителни и неотложни

аварийно-възстановителни работи;

б) възникването на опасност от авария и за предприетите действия за нейното предотвратяване.

Чл. 28. (1) Всяко пристанище (терминал) трябва да разполага с технологичен план.

(2) Технологичният план представлява изработена в подходящ мащаб работна схема на пристанището (терминала), в която са отразени:

1. границите на пристанището (терминала);
2. корабните места с техните номера и дължини;
3. автомобилните и железните пътища и подходи.

(3) Технологичният план се изработва от:

1. пристанищния оператор, получил достъп до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ на пристанище за обществен транспорт, съответно на терминал от такова пристанище;

2. собственика на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ.

Раздел III

Специфични изисквания за пристанищата за обществен транспорт

Чл. 29. Настилките на откритите и покритите складове в пристанищата за обществен транспорт и терминалите от такива пристанища е необходимо да имат необходимата носимоспособност, като се съобразят натоварванията от използваните транспортни средства и от товарите на склад. Не се допуска натоварване над допустимите норми, определени в одобрените строителни книжа.

Чл. 30. Съоръженията с повишена опасност, в това число и крановите пътища, трябва да са регистрирани, освидетелствани и да са обект на технически надзор в съответствие с изискванията на Закона за техническите изисквания към продуктите и подзаконовите актове по неговото прилагане.

Чл. 31. (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Пристанищата (терминалите), специализирани за обработване на опасни товари от клас 1 до клас 4 по класификацията на Международната морска организация (ИМО), съответно по класификацията на Организацията на обединените нации, трябва да са снабдени с валиден сертификат за съответствие с изискванията за пожарна безопасност, издаден при условията и по реда на Наредба № 8121з-882 от 2014 г. за реда за осъществяване на държавен противопожарен контрол (ДВ, бр. 100 от 2014 г.).

Чл. 32. (1) На информационните табла по чл. 10, ал. 2, т. 4 и по чл. 11, ал. 2, т. 1 в пристанищата и на терминалите, на които се извършва обслужване на пътници, на български, английски и поне още един европейски език се указват и:

1. правата на пътниците, произтичащи от Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на

Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ, L 334/1 от 2010 г.);

2. данни за връзка (адрес, телефон, факс, електронен адрес) на Изпълнителна агенция "Морска администрация" като национален орган, отговарящ за изпълнението на Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004.

(2) Пристанищата и терминалите, на които се извършва обслужване на пътници, е необходимо да съответстват на изискването на чл. 12, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004.

Чл. 33. Освен информацията по чл. 28, ал. 2 в технологичния план на пристанище за обществен транспорт или на терминал от такова пристанище трябва да са отразени и:

1. покритите и откритите складове;
2. основните технологични схеми на работа и използваното работно оборудване.

Чл. 34. (1) Пристанищните услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 ЗМПВВПРБ се извършват в съответствие с разработените от пристанищния оператор технологични карти.

(2) Всяка технологична карта съдържа следните елементи:

1. наименование на товара, код на товара по Националната номенклатура на товарите в транспорта (ННТТ 176), характеристики и свойства, опаковка, изисквания и ограничения по отношение състоянието на товара и опаковката;

2. описание на товарната единица с приложена схема за начина на окачване (укрепване), съответно – шланговане и разположение на лентови или други претоварни съоръжения;

3. описание и изисквания към работното оборудване, в това число към товарозахватните съоръжения и инвентара;

4. схема на технологичните линии и описание на технологичния процес по варианти на работа;

5. описание на работите, които се извършват преди започването, по време на претоварния процес и след завършването му;

6. начин на складиране на товара и изисквания за съхранението му;

7. таблица за броя, квалификацията и задълженията на работниците, участващи в товарно-разтоварните операции;

8. правила за прилагане на здравословни и безопасни условия на труд, съобразени с изискванията и предписанията на действащата нормативна уредба, в т.ч. на Наредба № 12 от 2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при извършване на товарно-разтоварни работи (ДВ, бр. 11 от 2006 г.);

9. санитарно-хигиенни изисквания и изисквания за личните предпазни средства;

10. специфични правила за противопожарна и аварийна безопасност и предписания за действия при аварийни ситуации;

11. изисквания по опазване на околната среда и предписания за действия при замърсяване на околната среда.

(3) Технологичната карта може да бъде разработена като карта за типов технологичен процес (типова технологична карта) – за група товари с еднакви или подобни физико-химически свойства и характеристики. Счита се, че товарите са с еднакви или подобни физико-химични свойства и характеристики, ако са изпълнени едновременно следните условия по отношение на обработката им:

1. подчинява се на едни и същи изисквания;

2. прилагат се едни и същи методи и технология на работа;

3. използва се едно и също работно оборудване;

4. свързана е с възможността от възникване на едни и същи опасности.

Чл. 35. (1) Разпоредбата на чл. 34, ал. 3 не се прилага за технологичните карти за обработка на опасни и/или замърсяващи товари. Отделна технологична карта се разработва за всеки клас и подклас опасен и/или замърсяващ товар.

(2) Технологичните карти за обработка на опасни и/или замърсяващи товари се разработват при съблюдаване на изискванията на Наредба № 16 от 2006 г. за обработка и превоз на опасни и/или замърсяващи товари по море и на опасни товари по вътрешни водни пътища (обн., ДВ, бр. 53 от 2006 г.; изм., бр. 46 от 2009 г. и бр. 91 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 46 от 2013 г.; доп., бр. 67 от 2013 г.).

(3) Технологичната карта по ал. 1 трябва да съдържа процедури за извличане и използване на допълнителна информация, която е относима към отделния индивидуализиран с ООН номер опасен товар от съответния клас или подклас, с оглед на неговите специфични особености, в това число:

1. за групата на съвместимост;

2. за второстепенните рискове;

3. инструкции и специални изисквания за пакетиране;

4. инструкции за специално осигуряване и пакетиране при превоз в междинни контейнери за насипни опасни товари;

5. инструкции за специално осигуряване при превоз в портативни танкове, мобилни цистерни и контейнери за насипни опасни товари;

6. аварийни разписания, ръководства и процедури при пожар или разсипване;

7. изисквания за складиране и разделяне на опасните товари, разпределени по категории.

(4) Технологичните карти за обработка на наливни опасни товари (нефтопродукти, химикали, газообразни вещества, превозвани в наливно състояние, и т.н.) в морските пристанища се разработват при съблюдаване на изискванията на Международното ръководство за безопасна работа на нефтени танкери и терминали (ISGOTT).

(5) Когато за извършване на морско-техническата пристанищна услуга "корабно бункероване с гориво или смазочни материали" е необходимо ползването на пристанищна територия и/или пристанищни съоръжения, пристанищният оператор, който я предоставя, разработва технологични карти, съобразени с изискванията на ал. 1 – 4.

Чл. 36. (1) Технологичните карти за обработка на твърди насипни товари се изготвят в съответствие с установените хармонизирани изисквания и процедури за безопасно товарене и разтоварване на кораби за насипни товари, както и с изискванията съответно на:

1. Международния кодекс за превоз на незърнени насипни товари по море (IMSBC Code), приет с Резолюция MSC.268(85) от 4 декември 2008 г. на ИМО;

2. Международния кодекс за превоз на опасни товари по море (IMDG Code);

3. Кодекса за безопасно товарене и разтоварване на кораби за насипни товари (BLU Code), приет с Резолюция A.862(20) от 27 ноември 1997 г. на Асамблеята на ИМО, и Ръководството към него (BLU Manual);

4. Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по вътрешни водни пътища (ADN) (ратифицирано със закон, приет от 40-то Народно събрание на 18.01.2006 г. – ДВ, бр. 9 от 2006 г., в сила за Република България от 29.02.2008 г.; обн., ДВ, бр. 43 от 2008 г.).

(2) В приложение към технологичните карти по ал. 1 се изготвят информационни издания, съдържащи най-малко данните, изброени в параграф 1.2 и 3.3 от приложение 1 на Кодекса за безопасно товарене и разтоварване на кораби за насипни товари (BLU Code).

Чл. 37. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Технологичните карти по чл. 35 и 36 се съгласуват от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището, който служебно изисква становища и от ръководителите на:

1. съответната териториална структура на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" в МВР;

2. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) съответната регионална здравна инспекция (РЗИ);

3. съответната регионална инспекция по опазване на околната среда и водите (РИОСВ);

4. съответната областна дирекция на МВР – за взривоопасни товари;

5. Агенцията за ядрено регулиране – за радиоактивни материали.

(2) Всяка промяна в технологична карта за обработка на опасен, замърсяващ или насипен товар, независимо дали засяга опаковката, използваното работно оборудване (в т. ч. пристанищната механизация, товарозахватните съоръжения, инвентара и т.н.), начина на складиране, на съхраняване, на транспортиране или друг елемент от технологията, се съгласува по реда, предвиден в ал. 1.

Чл. 38. (1) Пристанищните услуги по чл. 116, ал. 2, т. 3 ЗМПВВППРБ се извършват в съответствие с разработена от пристанищния оператор инструкция за обслужване на пътниците.

(2) Инструкцията по ал. 1 се разработва при съобразяване с изискванията на Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004. В нея задължително се включват процедури за оказване на безплатна помощ на лицата с увреждания и на лицата с намалена подвижност.

Чл. 39. (1) Пристанищните оператори, предоставящи пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВППРБ, поддържат актуален списък на разработените технологични карти и инструкции за обслужване на пътници.

(2) Списъкът по ал. 1 се представя на длъжностните лица от Изпълнителна агенция "Морска администрация" при поискване – за извършване на проверки, справки, копия или извлечения.

Чл. 40. (1) Операторите, предоставящи пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВППРБ, трябва да имат внедрена сертифицирана система за управление на качеството по стандарт БДС EN ISO 9001:2008 или еквивалентен.

(2) Системата за управление на качеството по ал. 1 следва да е обект на одити в съответствие със стандарт БДС EN ISO 19011:2011 или еквивалентен.

(3) Допуска се пристанищният оператор, получил достъп до пазара на пристанищни услуги по обработка на товари на новопостроено пристанище за обществен транспорт или новопостроен терминал от такова пристанище, да не съответства на изискването по ал. 1 към момента на подаване на заявлението за издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност за пристанището или терминала. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 67, ал. 1, т. 2 и ал. 3, т. 1.

Чл. 41. По отношение на зона в пристанище за обществен транспорт, която по своето предназначение отговаря на характеристиките на пристанище по чл. 107 или 108 ЗМПВВППРБ, трябва да са изпълнени

изискванията и на чл. 43, ал. 1, т. 2 и 3 и ал. 2.

Раздел IV

Специфични изисквания за пристанищата по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ

Чл. 42. (1) Пристанищата по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ трябва да съответстват на общите изисквания за експлоатационна годност на пристанищата, регламентирани в раздел II, и на специфичните изисквания, предвидени в този раздел.

(2) Собственикът на всяко пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ разработва правилник за организация на работата в пристанището, който включва мерки за осигуряване на безопасната му експлоатация, за опазване на човешкия живот и на морската (съответно речната) среда от замърсяване.

Чл. 43. (1) Рибарските и яхтените пристанища трябва да разполагат и със:

1. поставено на видно място в пристанището информационно табло, на което са указани:

а) установеният режим за достъп в пристанището;

б) планът за швартоване на кораби;

в) безопасното газене в акваторията на пристанището;

г) навигационната и метеорологичната обстановка;

2. дневник на домуващите в пристанището кораби;

3. дневник на движението на плавателните съдове.

(2) Дневниците по ал. 1, т. 2 и 3 се водят от пристанищния оператор, получил достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ, и се представят на длъжностните лица от Изпълнителна агенция "Морска администрация" и на органите за граничен контрол при поискване – за извършване на проверки, справки, копия или извлечения.

Чл. 44. По отношение на плаващите хидротехнически съоръжения, служещи за връзка между кораба и брега в морските яхтени пристанища, изискването на чл. 11, ал. 1, т. 5 няма задължителен характер.

Чл. 45. Пристанищата със специално предназначение трябва да отговарят и на изискванията по чл. 29 и 30, когато на територията им са разположени открити или покрити складове и пристанищни съоръжения с повишена опасност.

Раздел V

Изисквания по отношение на квалификацията на използваната от пристанищните оператори работна сила

Чл. 46. Пристанищните услуги се предоставят от пристанищни оператори, притежаващи и/или наемащи работна сила, която съставлява управленческия и оперативно-изпълнителския персонал на пристанището.

Чл. 47. (1) Оперативно-изпълнителският персонал на пристанищните оператори, получили достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ в пристанище за обществен транспорт или на терминал от такова пристанище, трябва да отговаря по състав и квалификация на предназначението на пристанището (терминала) и на извършваните в съответствие с разработените технологични карти и/или инструкции за обслужване на пътниците пристанищни дейности и услуги.

(2) Оперативно-изпълнителският персонал, зает пряко в претоварните процеси, трябва да притежава изискуемата за заеманата длъжност квалификация, придобита в съответствие с разпоредбите на Закона за професионално образование и обучение и Закона за техническите изисквания към продуктите.

Чл. 48. (1) Персоналът, извършващ товарно-разтоварни операции на насипни товари, трябва да е обучен във всички аспекти на безопасното товарене и разтоварване на кораби с насипни товари. Обучението трябва:

1. да е съобразено с отговорностите на работниците, отразени в технологичните карти;

2. да е организирано така, че да запознава обучаемите с основните опасности при товарене и разтоварване на твърди насипни товари и с неблагоприятното влияние, което неправилната обработка на товара може да окаже върху безопасността на кораба.

(2) Персоналът, извършващ товарно-разтоварни операции на наливни опасни товари (нефтопродукти, химикали, газообразни вещества, превозвани в наливно състояние, и т.н.), трябва да е обучен във всички аспекти на безопасното товарене и разтоварване съответно на нефтени танкери, химикаловози и газовози. Обучението трябва:

1. да е съобразено с отговорностите на работниците, отразени в технологичните карти;

2. да запознава обучаемите, работещи на морски пристанища (терминали), с изискванията и добрите практики, съдържащи се в Международното ръководство за безопасна работа на нефтени танкери и терминали;

3. да е организирано така, че да запознава обучаемите с основните опасности при товарене и разтоварване на наливни опасни товари и с неблагоприятното въздействие, което неправилната обработка на товара може да окаже върху безопасността на кораба, хората, пристанищните съоръжения и околната среда.

(3) Персоналът, извършващ обслужване на пътниците, трябва да е обучен в съответствие с изискванията на чл. 14 от Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004.

Чл. 49. (1) Персоналът, участващ в товарно-разтоварни операции, трябва да бъде осигурен с необходимите лични предпазни средства в съответствие с изискванията на Наредба № 3 от 2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични

предпазни средства на работното място (обн., ДВ, бр. 46 от 2001 г.; изм., бр. 40 от 2008 г.).

(2) Използването на личните предпазни средства по време на работа е задължително.

Чл. 50. Работата на персонала, извършващ товарно-разтоварни операции, трябва да е организирана така, че да е осигурена необходимата почивка с цел избягване на инциденти поради умора.

Чл. 51. Гражданин на държава – членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство, или Швейцария може да упражнява в българско пристанище професия, включена в списъка на регулираните професии, приет от Министерския съвет по реда на чл. 7 от Закона за професионалното образование и обучение и в съответствие с чл. 9, т. 13 от Закона за висшето образование, ако са изпълнени следните условия:

1. придобил е професионална квалификация за упражняване на тази професия в държава – членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство, или в Швейцария;

2. премине производството по признаване на професионални квалификации, регламентирано в Закона за признаване на професионални квалификации, а за професия, свързана с използването на съоръжения с повишена опасност – в подзаконовите актове по прилагане на Закона за техническите изисквания към продуктите.

Чл. 52. Пристанищните служители и работници се назначават на работа, при условие че:

1. са физически и психически здрави;

2. притежават образованието, изисквано за заемането на съответната длъжност;

3. са професионално подготвени и правоспособни, когато се изисква правоспособност;

4. имат стаж по специалността, когато това се изисква.

Чл. 53. (1) Пристанищните оператори, извършващи дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ в пристанищата за обществен транспорт, поддържат на хартиен и електронен носител информационна база данни за своите служители и работници, осъществяващи функции, за изпълнението на които се изисква специална правоспособност.

(2) Информацията, съдържаща се в базата данни по ал. 1, се представя на длъжностните лица от Изпълнителна агенция "Морска администрация" при поискване за извършване на проверки, справки, копия или извлечения.

Раздел VI

Изисквания за експлоатационна годност на специализираните пристанищни обекти по чл. 111а и 111б ЗМПВВПРБ

Чл. 54. (1) Стационарните специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 2 и по чл. 111б, ал. 2 и 3 ЗМПВВПРБ е необходимо:

1. да са изградени в съответствие със строителните и техническите правила и нормативи, действащи по време на изграждането им;
2. да са снабдени с документ за въвеждане в експлоатация;
3. да нямат деформации и повреди в конструкцията, застрашаващи нормалната им и безопасна експлоатация;
4. да имат обособени едно или повече корабни места, позволяващи безопасно качване или слизане от кораба;
5. да позволяват двупосочно движение на хора;
6. повърхността на съоръжението да е:
 - а) покрита с настилка или да е обработена по начин, който осигурява безопасност срещу хлъзгане при движението на хора;
 - б) почистена и свободна от предмети, които затрудняват движението на хора или създават предпоставки за злополуки;
7. по цялата дължина на съоръжението, с изключение на мястото (местата) за приставане на корабите, да има стационарно монтирани леерни ограждения с минимална височина 1000 mm;
8. когато това е предвидено в одобрените строителни книжа, по цялата дължина на съоръжението да има стационарно монтирани изправни и безопасни средства за осветление.

(2) Корабното място (или места) трябва да е съоръжено със:

1. еднотипни, надеждно закрепени отбивни съоръжения с ненарушена цялост, които осигуряват целостта и защитата на съоръжението и на приставащите кораби;
2. устройства за завързване, които съответстват на предвиденото в одобрените строителни книжа и осигуряват необходимото надеждно швартоване (привързване) на корабите.

(3) На съоръженията трябва да има поставени указателни табели, както следва:

1. на подхода откъм брега – с информация за реда и условията за качване, преминаване и престой на хора;
2. видима откъм водата – с информация за допустимото безопасно газене и допустимата максимална

дължина на приставашите кораби, а ако местата за приставане на кораби са две или повече – и за идентификационния номер на всяко от тях.

Чл. 55. (1) Плаващите специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 2 и по чл. 111б, ал. 2 и 3 ЗМПВВПРБ е необходимо:

1. да са разположени в акваторията в съответствие с предвижданията на действащия парцеларен план;

2. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) да са надеждно закрепени към брега (съответно към стационарно хидротехническо съоръжение) и/или към дъното в съответствие с предписанията на производителя и с одобрената от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището схема за обвързване;

3. да съответстват на изискванията за устойчивост и якост съобразно проектно-техническата документация;

4. връзката с брега да се осъществява чрез преходен мост (сходня), който:

а) е закрепен надеждно към брега и към плаващото устройство при отчитане на възможните колебания във водния стоеж;

б) има конструкция с достатъчна носимоспособност, устойчивост и дълготрайност;

в) осигурява двупосочно движение на хора;

5. плаващото устройство и преходният мост да са оборудвани с леерни ограждения с минимална височина 1000 mm;

6. повърхността на съоръжението да е покрита с настилка или да е обработена по начин, който осигурява безопасност срещу хлъзгане, и да е почистена и свободна от предмети, които затрудняват движението на хора или създават предпоставки за злополуки.

(2) Корабното място (или места) на плаващите специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 2 и чл. 111б, ал. 2 и 3 ЗМПВВПРБ трябва да е оборудвано в съответствие с изискванията по чл. 54, ал. 2.

(3) Обозначаването на плаващите специализирани пристанищни обекти се извършва в съответствие с изискванията на чл. 54, ал. 3.

(4) Техническото състояние на плаващите специализирани пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 2 и чл. 111б, ал. 2 и 3 ЗМПВВПРБ в българския участък на река Дунав се удостоверява по реда и при условията на глава седемнадесета "Специфични изисквания към плаващите съоръжения и плаващите устройства" от Наредба № 22 от 2008 г. за техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища.

Чл. 56. (1) Пристаните за кораби за сезонен превоз на пътници се оборудват и с изправни спасителни средства – не по-малко от 2 спасителни кръга на всяко корабно място, с дължина на въжето 30 m.

(2) Освен на български език надписите на табелите по чл. 54, ал. 3, т. 1 на пристаните за кораби за сезонен превоз на пътници трябва да бъдат и на английски и поне още един европейски език.

Чл. 57. (1) Специализираните пристанищни обекти по чл. 111а, ал. 3 и чл. 111б, ал. 4 ЗМПВВПРБ е необходимо да съответстват на следните изисквания:

1. да е осигурена защитата им от вълново въздействие, включително при лоши и екстремни метеорологични условия;

2. по повърхността и в дълбочина да са свободни от препятствия, включително плаващите хидротехнически съоръжения – оградителни и/или служещи за привързване (швартоване) на корабите, да са разположени в съответствие с предвижданията на действащия парцеларен план и по начин, който не създава затруднения за маневрирането и заставането на котва или приставането на корабите;

3. стационарните оградителни хидротехнически съоръжения следва да нямат:

а) деформации или повреди в конструкцията, създаващи опасност за укриващите се (зимуващите) кораби;

б) необозначени или небезопасени за корабоплаването подводни или надводни елементи;

4. плаващите хидротехнически съоръжения – оградителни и/или служещи за привързване (швартоване) на корабите, е необходимо да съответстват на изискванията по т. 3, както и:

а) да съответстват на изискванията за устойчивост и якост съгласно проектно-техническата документация;

б) (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) да са надеждно закрепени към дъното и/или към брега (съответно към стационарно хидротехническо съоръжение) в съответствие с предписанията на производителя и с одобрената от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището схема за обвързване.

(2) Специализираните пристанищни обекти по чл. 111б, ал. 4 ЗМПВВПРБ (зимовниците) е необходимо да отговарят и на следните специфични изисквания:

1. да осигуряват защита на зимуващите кораби при ледоход;

2. техническото състояние на плаващите хидротехнически съоръжения – оградителни и/или служещи за привързване (швартоване) на корабите, да е удостоверено по реда и при условията на глава седемнадесета "Специфични изисквания към плаващите съоръжения и плаващите устройства" от Наредба № 22 от 2008 г. за техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища;

3. когато това е предвидено в одобрените инвестиционни проекти, да са оборудвани с изправни и

безопасни:

- а) устройства за подаване на електрическа енергия и вода за зимуващите кораби;
- б) телефонни или други кабелни връзки за зимуващите кораби;
- в) стационарно монтирани средства за осветление;
- г) пожарогасителна инсталация.

Чл. 58. Навигационното осигуряване на акваторията трябва да е съобразено с предвиденото в действащия парцеларен план за съответния специализиран пристанищен обект по чл. 111а или чл. 111б ЗМПВВПРБ и да съответства на изискванията на:

1. Международните правила за предпазване от сблъскване на море, 1972 г., изменени с поправките съгласно Резолюция А.910(22) от 29 ноември 2001 г., в сила от 29 ноември 2003 г., и Резолюция А.1004(25) от 29 ноември 2007 г., в сила от 1 декември 2009 г. – за специализираните пристанищни обекти в акваторията на Черно море;

2. Правилата за плаване по река Дунав – за специализираните пристанищни обекти в българския участък на река Дунав.

Чл. 59. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Безопасното газене в акваторията, в която е разположен пристан по чл. 111а, ал. 2 или чл. 111б, ал. 2 или 3, както и в акваториите на местата за укритие на риболовни кораби и на зимовниците, се обявява от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището веднъж годишно и при промяна в навигационните условия.

(2) Разпорежданията по ал. 1 се издават въз основа на актуални данни от измервания на дълбочините в частта от акваторията на Черно море (съответно българския участък на река Дунав), обхваната от действащия парцеларен план.

(3) За актуални се считат данни от измервания, които са извършени:

1. в период, предхождащ датата на постановяване на разпореждането по ал. 2 с не повече от дванадесет месеца;

2. непосредствено преди въвеждане в експлоатация на новопостроен специализиран пристанищен обект или на разширението на такъв обект;

3. непосредствено след ликвидиране на аварийна ситуация или завършване на ремонтни дейности по стационарен специализиран пристанищен обект;

4. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) по разпореждане на директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището, включително и при

получени сведения, че реалните дълбочини се различават от установените при последното измерване.

(4) Измерванията по ал. 3 се извършват от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" или правоспособно лице по геодезия, картография и кадастър по възлагане от собственика на специализирания пристанищен обект.

(5) Резултатите от измерванията се отразяват в карта на дълбочините, изработена в подходящ мащаб и при съобразяване със следните минимални изисквания:

1. да са нанесени измерените дълбочини и да са изчертани изобатите;

2. разстоянието между точките от мрежата при измерване да не надхвърля 5 m;

3. разстоянието между ръба на кея и най-близките до него точки на измерване на дълбочините да не надвишава 50 cm;

4. да е придружена от обяснителна записка, в която са описани:

а) хидрометеорологичните условия, при които са извършени измерванията;

б) датата или периодът, в който са извършени измерванията;

в) апаратурата и точността, с която са извършени измерванията;

г) стойностите на водните нива по време на измерването (водоотчет спрямо пегела на най-близкото пристанище);

д) параметрите на изходните репери и тяхното местонахождение;

е) координатната и височинната система, в която са представени данните.

Чл. 60. (1) Собствениците на специализирани пристанищни обекти изработват правилник за организацията на работа, който включва мерки за осигуряване на безопасната експлоатация на обекта, опазване на човешкия живот и на морската (съответно речната) среда от замърсяване.

(2) Правилникът по ал. 1 за специализиран пристанищен обект по чл. 111б, ал. 4 ЗМПВВПРБ трябва да включва и процедури за:

1. предварително заявяване на корабите, които ще зимуват;

2. изработване на план за разположението на зимуващите кораби;

3. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) съобщаване на плана по т. 2 на заинтересуваните корабоприитежатели и на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация";

4. съобщаване на заинтересуваните корабоприитежатели на условията, при които на зимуващите кораби се предоставят снабдяване с вода и/или електрическа енергия, електронни съобщителни и други услуги.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Правилникът по ал. 1 подлежи на съгласуване от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището. На съгласуване по реда на изречение първо подлежат и всички последващи промени.

Раздел VII

Издаване на удостоверения за експлоатационна годност

Чл. 61. (1) Удостоверенията за експлоатационна годност на пристанищата, пристанищните терминали и специализираните пристанищни обекти се издават от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Образоването на административните производства за издаване на удостоверения за експлоатационна годност и всички действия и актове в рамките на тези производства до изготвянето на проекта на индивидуален административен акт, както и действията по съобщаване на последния се осъществяват от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Чл. 62. (1) Удостоверението за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт или на терминал от такова пристанище се изготвя в съответствие с образеца – приложение № 2, и се състои от:

1. част А, която съдържа:

а) наименованието, номера, датата на издаване и срока на валидност на индивидуалния административен акт;

б) наименованието и вида на пристанището, а когато удостоверението се издава за пристанищен терминал – и наименованието на терминала;

в) наименованието, седалището, адреса на управление и единния идентификационен код (ЕИК), съответно кода по БУЛСТАТ, на собственика на пристанището (терминала);

г) наименованието, седалището, адреса на управление и ЕИК на пристанищния оператор или оператори, получили достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ;

д) пристанищните дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ, които може да бъдат предоставяни на пристанището (терминала) безопасно в съответствие с изискванията на тази наредба; за пристанищната услуга по обработка на товари се посочват включените в обхвата ѝ видове дейности (товарене, разтоварване, подреждане, съхраняване и т.н.) и типовете товари (съответно класовете и подкласовете опасни и/или замърсяващи товари);

е) името, длъжността и подписа на органа, издал акта, както и печата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

2. част Б, която съдържа:

а) надпис: "Част Б на Удостоверение за експлоатационна годност №, издадено на г.";

б) морско-техническите пристанищни дейности и услуги, за извършването на които е необходимо ползването на пристанищна територия и/или пристанищни съоръжения и които ще се предоставят на пристанището;

в) наименованието, седалището, адреса на управление и ЕИК на пристанищния оператор или оператори, получили достъп до пазара на пристанищните дейности и услуги по буква "б";

г) общата дължина на кейовия фронт на пристанището (терминала);

д) броя на корабните места на пристанището (терминала);

е) общата площ на откритите и на покритите складове и общия обем на складовете за течни и за насипни товари;

ж) името, длъжността и подписа на органа, издал акта, както и печата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) Когато удостоверението по ал. 1 се издава по реда и при условията на чл. 67, наименованието по ал. 1, т. 1, буква "а" и надписът по ал. 1, т. 2, буква "а" включват и определението "временно".

(3) В част А на удостоверението за експлоатационна годност на зона от пристанище за обществен транспорт, която по своето предназначение отговаря на характеристиките на пристанище по чл. 107, 108 или 109 ЗМПВВПРБ, не се вписват данните по ал. 1, т. 1, букви "г" и "д".

(4) Удостоверението за експлоатационна годност на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ се изготвя в съответствие с образеца – приложение № 3, и се състои от част А, в която се вписват данните по ал. 1, т. 1, букви "а" – "в" и "е", и част Б, съдържаща данните по ал. 1, т. 2, букви "а" – "д" и "ж".

(5) Удостоверението за експлоатационна годност на специализиран пристанищен обект се изготвя в съответствие с образеца – приложение № 4, и се състои от част А, в която се вписват данните по ал. 1, т. 1, букви "а" – "в" и "е", и част Б, съдържаща данните по ал. 1, т. 2, букви "а", "г" и "ж".

(6) Когато собственик на пристанището, пристанищния терминал или специализирания пристанищен обект е физическо лице, данните по ал. 1, т. 1, буква "в" включват: имената, постоянния и настоящия адрес и единния му граждански номер (ЕГН).

(7) Когато собственикът на пристанището, пристанищния терминал или специализирания пристанищен обект или пристанищен оператор, получили достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ, е чуждестранно лице, вместо ЕГН, ЕИК или код по БУЛСТАТ се посочват данните, които според националното законодателство на лицето служат за индивидуализирането му.

Чл. 63. (1) Удостоверението за експлоатационна годност на терминал от пристанище за обществен транспорт с национално значение се издава за срок:

1. равен на срока на договора за предоставяне на концесия по чл. 117в, ал. 3 ЗМПВВПРБ;

2. до предоставяне на концесия по чл. 117в, ал. 3 ЗМПВВПРБ – в случаите по чл. 115м, ал. 2 ЗМПВВПРБ и по § 74, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби на ЗИДЗМПВВПРБ (ДВ, бр. 24 от 2004 г.).

(2) Удостоверението за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт с регионално значение или на терминал от такова пристанище се издава за срок:

1. 35 години – когато пристанищните дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ се извършват от собственика на пристанището (терминала);

2. равен на срока на договора, сключен между собственика на пристанището (терминала) и пристанищния оператор, получил достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ.

(3) Удостоверението за експлоатационна годност на зона в пристанище за обществен транспорт с национално значение, която по своето предназначение отговаря на характеристиките на пристанищата по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ, се издава за срок:

1. до предоставяне на концесия по реда на Закона за концесиите – в случаите по § 74, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби на ЗИДЗМПВВПРБ (ДВ, бр. 24 от 2004 г.);

2. равен на срока на договора за предоставяне на концесия по реда на Закона за концесиите;

3. 35 години – когато морско-техническите пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ се предоставят от Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура".

(4) Удостоверението за експлоатационна годност на зона в пристанище за обществен транспорт с регионално значение, която по своето предназначение отговаря на характеристиките на пристанищата по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ, се издава за срок:

1. 35 години – когато морско-техническите пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ се предоставят от собственика на пристанището;

2. равен на срока на договора, сключен между собственика на пристанището и пристанищния оператор, получил достъп до пазара на морско-технически пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ.

(5) Удостоверението за експлоатационна годност на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ се издава за срок:

1. 35 години – когато морско-техническите пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ се предоставят от собственика на пристанището;

2. равен на срока на договора, сключен между собственика на пристанището и пристанищния оператор, получил достъп до пазара на морско-технически пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ.

(6) Удостоверението за експлоатационна годност на специализиран пристанищен обект се издава за срок 35 години.

Чл. 64. Първо удостоверение за експлоатационна годност се издава преди вписването на пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект в Регистъра на пристанищата и специализираните пристанищни обекти на Република България.

Чл. 65. (1) Ново удостоверение за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт се издава преди вписване в Регистъра на пристанищата и специализираните пристанищни обекти на Република България на настъпили промени за:

1. вида на пристанището;

2. собственика на пристанището;

3. пристанищните дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ;

4. пристанищния оператор (или оператори), получил достъп до пазара на пристанищните дейности и услуги по т. 3.

(2) Ново удостоверение за експлоатационна годност на терминал от пристанище за обществен транспорт се издава преди вписване в Регистъра на пристанищата и специализираните пристанищни обекти на Република България на настъпили промени в предназначението на терминала или в някое от обстоятелствата по ал. 1, т. 1, 3 и 4.

(3) Ново удостоверение за експлоатационна годност на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ и на зона от пристанище за обществен транспорт, която по своето предназначение отговаря на характеристиките на пристанище по чл. 107, 108 или 109 ЗМПВВПРБ, се издава преди вписване в Регистъра на пристанищата и специализираните пристанищни обекти на Република България на настъпили промени в обстоятелствата по ал. 1, т. 1 или 2, както и при промяна предназначението на зоната.

(4) Ново удостоверение за експлоатационна годност на специализиран пристанищен обект се издава

преди вписване в Регистъра на пристанищата и специализираните пристанищни обекти на Република България на настъпили промени на вида на специализирания пристанищен обект или на собственика му.

(5) Ново удостоверение за експлоатационна годност на пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект се издава и при изтичане на срока на валидност на по-рано издаденото (в т. ч. и по реда на чл. 66) удостоверение.

Чл. 66. Когато съществуващо пристанище за обществен транспорт, в което няма обособени терминали, бъде разширено чрез изграждане на нов терминал или в такова пристанище бъде обособена зона, която по своето предназначение отговаря на характеристиките на пристанище по чл. 107, 108 или 109 ЗМПВВПРБ, преди вписване в Регистъра на пристанищата и специализираните пристанищни обекти на Република България на новия терминал (зона) се издават:

1. първо удостоверение за експлоатационна годност на новопостроения терминал (новообособената зона), и

2. ново удостоверение за експлоатационна годност на терминал от пристанище за обществен транспорт – за останалата част от пристанището.

Чл. 67. (1) Удостоверението по чл. 64 се издава като временно удостоверение за експлоатационна годност:

1. в случаите по чл. 12, ал. 4, при условие че:

а) са предприети действия за извършване оценка на сигурността на новопостроено пристанище (терминал), което попада в приложното поле на Регламент (ЕО) № 725/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения, или

б) пристанищният оператор, получил достъп до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ на новопостроено пристанище за обществен транспорт или новопостроен терминал от такова пристанище (съответно собственикът на новопостроено пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ), което не попада в приложното поле на Регламент (ЕО) № 725/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения, е извършил оценка за сигурност на пристанището (терминала);

2. в случаите по чл. 40, ал. 3, при условие че пристанищният оператор, получил достъп до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ на новопостроено пристанище за обществен транспорт или новопостроен терминал от такова пристанище, е предприел необходимите действия за внедряване на система за управление на качеството в изпълнение на изискванията на чл. 40, ал. 1.

(2) Временно удостоверение за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт или терминал от такова пристанище се издава и в случаите на промяна в пристанищния оператор, получил достъп до пазара на пристанищните дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. за пристанището (терминала) има издадено валидно удостоверение за експлоатационна годност;

2. новият пристанищен оператор представи надлежни писмени доказателства, удостоверяващи, че ще прилага технологичните карти и/или инструкциите за обслужване на пътници на досегашния оператор и ще използва:

а) мобилното работно оборудване на досегашния оператор или аналогично, или подобно на него работно оборудване, което позволява точно изпълнение на описаните в технологичните карти технологии на обработка на товарите;

б) пряко заетия в товарно-разтоварните операции или обслужването на пътници персонал на досегашния оператор или други работници и служители, чиито образование и квалификация съответстват на изискванията в технологичните карти и/или инструкциите за обслужване на пътниците.

(3) Временно удостоверение за експлоатационна годност се издава за срок:

1. дванадесет месеца – в случаите по ал. 1, т. 1, буква "а" и по ал. 1, т. 2;

2. три месеца – в случаите по ал. 1, т. 1, буква "б" и по ал. 2.

(4) Когато за новопостроено пристанище за обществен транспорт или новопостроен терминал от съществуващо такова пристанище са налице едновременно основанията по ал. 1, т. 1, буква "б" и по ал. 1, т. 2, временното удостоверение за експлоатационна годност се издава за срок 12 месеца.

Чл. 68. (1) Отразяването на настъпили промени в някое от обстоятелствата, посочени в част Б на удостоверенията за експлоатационна годност, чийто срок на валидност не е изтекъл, се извършва по предложение на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" въз основа на проверка за съответствието с изискванията на тази наредба, извършена, преди промяната да бъде вписана в Регистъра на пристанищата и специализираните пристанищни обекти на Република България.

(2) В случаите по ал. 1 в част Б на удостоверението за експлоатационна годност освен данните по чл. 62 се вписва и датата на отразяване на настъпилите промени.

Чл. 69. (1) Заявление за издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност на пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект се подава от неговия собственик.

(2) Заявление за издаване на ново удостоверение за експлоатационна годност на пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект се подава от неговия собственик, с изключение на случаите, когато се иска издаване на ново удостоверение поради:

1. настъпили промени в пристанищните дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ;

2. настъпили промени за някой от пристанищните оператори, получили достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ;

3. изтичане на срока на издаденото временно удостоверение за експлоатационна годност.

(3) В случаите по ал. 2, т. 1 – 3 заявлението се подава от съответния пристанищен оператор.

(4) Заявление за издаване на временно удостоверение за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт или терминал от такова пристанище се подава:

1. от собственика на пристанището (терминала) – в случаите по чл. 67, ал. 1;

2. от пристанищния оператор – в случая по чл. 67, ал. 2.

Чл. 70. (1) Страни в производството по издаване на удостоверение за експлоатационна годност на пристанище (терминал) са административният орган, собственикът на пристанището (терминала) и пристанищният оператор (или оператори), получил достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ за това пристанище (терминал).

(2) Страни в производството по издаване на удостоверение за експлоатационна годност на специализиран пристанищен обект са административният орган и собственикът на обекта.

(3) Правилата на ал. 1 и 2 се прилагат и в производството по отразяване на настъпили промени в някое от обстоятелствата, посочени в част Б на удостоверенията за експлоатационна годност, чийто срок на валидност не е изтекъл. Когато промяната касае морско-техническите дейности и услуги, за извършването на които е необходимо ползването на пристанищна територия и/или пристанищни съоръжения, или някой от пристанищните оператори, които извършват такива дейности и услуги, като страна в производството се конституира и този пристанищен оператор.

Чл. 71. (1) За издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност на пристанище се подава писмено заявление, което съдържа:

1. данни за заявителя (собственика) – наименование, седалище, адрес на управление и ЕИК, съответно код по БУЛСТАТ;

2. в какво се състои искането, в т. ч.:

а) наименованието и вида на пристанището;

б) пристанищните дейности и услуги, които ще се предоставят и за извършването на които е необходимо ползването на пристанищна територия и/или пристанищни съоръжения;

в) наименованието, седалището, адреса на управление и ЕИК на пристанищния оператор или оператори, получили достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по т. 3;

3. списък на приложените документи;

4. подпис на заявителя (съответно на лицето, което го представлява).

(2) Когато собственик на пристанището е физическо лице, данните по ал. 1, т. 1 включват: имената, постоянния и настоящия адрес и ЕГН.

(3) Когато заявителят или пристанищен оператор по ал. 1, т. 2, буква "в" е чуждестранно лице, вместо ЕГН, ЕИК или код по БУЛСТАТ се посочват данните, които според националното законодателство на лицето служат за индивидуализирането му.

(4) Заявлението по ал. 1 може да бъде подписано и подадено и от пълномощник, чиято представителна власт произтича от изрично пълномощно, съставено в писмена форма.

Чл. 72. (1) Към заявлението по чл. 71, ал. 1 се прилагат:

1. документите, удостоверяващи правото на собственост върху територията на пристанището и пристанищната инфраструктура;

2. (отм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.);

3. документите, удостоверяващи въвеждането на строежа (строежите) в експлоатация;

4. (в сила от 1.01.2015 г. - ДВ, бр. 96 от 2013 г.) техническият паспорт (или паспорти) на строежа (строежите);

5. техническата документация за плаващите хидротехнически пристанищни съоръжения;

6. проектът на схема за обвързване на съоръженията по т. 5;

7. договарът (договорите), с който собственикът на пристанище за обществен транспорт с регионално значение или на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ е предоставил на пристанищния оператор (оператори) достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги, за извършването на които е необходимо ползването на пристанищна територия и/или пристанищни съоръжения;

8. технологичният план на пристанището;

9. описание на основните параметри и характеристики на пристанището и пристанищните съоръжения в съответствие с наредбата по чл. 92, ал. 4 ЗМПВВПРБ;

10. проектът на план за приемане и обработване на отпадъци, изработен и съгласуван в съответствие с изискванията на тази наредба;

11. утвърденият аварийен план на пристанището;

12. съгласуваната с Изпълнителна агенция "Железопътна администрация" инструкция за експлоатация на индустриалния железопътен клон, когато има такъв;

13. технологичните карти, изготвени в съответствие с изискванията на чл. 34 – 37, когато се иска издаване на удостоверение за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт;

14. инструкцията за обслужване на пътниците, изготвена в съответствие с изискванията на чл. 38, когато се иска издаване на удостоверение за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт, на което ще се предоставя пристанищната услуга "обслужване на пътници";

15. сертификатът за системата за управление на качеството, внедрена от пристанищния оператор, получил достъп до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3 ЗМПВВПРБ, когато се иска издаване на удостоверение за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт;

16. правилникът за организация на работата в пристанището, когато се иска издаване на удостоверение за експлоатационна годност на пристанище по чл. 107, 108 или 109 ЗМПВВПРБ;

17. изготвените по реда на наредбата по чл. 60а, ал. 2 ЗМПВВПРБ правила за сигурност на пристанището, когато същото не попада в приложното поле на Регламент (ЕО) № 725/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения;

18. пълномощното по чл. 71, ал. 4, когато заявлението по чл. 71, ал. 1 се подава от пълномощник;

19. документ за платени държавни такси съгласно Тарифа № 5 за таксите, които се събират в системата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) Документите по ал. 1, т. 2, 6, 8 – 10 и 17 – 19 се представят в оригинал, а останалите – в заверено от заявителя копие. Документи, съставени на чужд език, се представят и с достоверен превод на български език.

(3) В случаите по чл. 67, ал. 1, т. 1, буква "б" вместо документа по ал. 1, т. 17 се прилага оригиналът на изготвената в съответствие с наредбата по чл. 60а, ал. 2 ЗМПВВПРБ оценка за сигурността на пристанището, което не попада в приложното поле на Регламент (ЕО) № 725/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения.

(4) В случаите по чл. 67, ал. 1, т. 2 вместо документа по ал. 1, т. 15 се прилагат заверени от заявителя копия на:

1. приетия от пристанищния оператор план за разработване, внедряване и сертифициране на система за управление на качеството по стандарт БДС EN ISO 9001:2008 или еквивалентен;

2. сключения договор за разработване на система за управление на качеството, ако дейността е възложена на трето лице;

3. акта на пристанищния оператор за внедряване на разработената система за управление на качеството, ако към момента на подаване на заявлението по чл. 69, ал. 1 внедряването е извършено;

4. сключения договор за извършване на сертификационна оценка на внедрената система за управление на качеството.

(5) Факти и обстоятелства, които се считат служебно известни на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и не се нуждаят от доказване в производството по издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност на пристанище, са:

1. съществуването и клаузите на договор за предоставяне на концесия по чл. 117в ЗМПВВПРБ;

2. съществуването и клаузите на договор по § 74, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби на ЗИДЗМПВВПРБ (ДВ, бр. 24 от 2004 г.);

3. съществуването и предвижданията на генерален план на пристанище за обществен транспорт (съответно на подробен устройствен план на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМЗПВВПРБ), който е одобрен и влязъл в сила след 23.03.2013 г.;

4. съществуването, одобряването и съдържанието на инвестиционните проекти за пристанище, одобрени след 23.03.2013 г.;

5. съществуването, одобряването от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и съдържанието на плана за сигурност на пристанището, когато същото попада в приложното поле на Регламент (ЕО) № 725/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения;

6. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) съществуването и фактът на съгласуване от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището на оценка за сигурност на пристанището, когато същото не попада в приложното поле на Регламент (ЕО) № 725/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения;

7. удостоверяването на техническото състояние на плаващо хидротехническо пристанищно съоръжение в речно пристанище, когато производството по чл. 525 от Наредба № 22 от 2008 г. за техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища е проведено преди подаване на заявлението по ал. 1;

8. всички други факти и обстоятелства, които са от значение в производството и се съдържат в публични регистри или са били надлежно доказани в рамките на друго производство пред агенцията.

Чл. 73. (1) За издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност на пристанищен терминал от пристанище за обществен транспорт се подава писмено заявление, което съдържа освен данните по чл. 71, ал. 1 и наименованието и предназначението на пристанищния терминал.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. документите по чл. 72, ал. 1, т. 1 – 9 и 11 – 19 за пристанищния терминал;

2. проект на план за приемане и обработване на отпадъци за пристанището, обособена част от който е терминалът – само към най-рано подаденото заявление за издаване на удостоверение за експлоатационна годност на терминал от новопостроено пристанище за обществен транспорт, което има два или повече терминала;

3. проект на актуализиран план за приемане и обработване на отпадъци за пристанището, обособена част от който е терминалът – в случаите на новопостроен терминал на съществуващо пристанище за обществен транспорт.

(3) По отношение на заявлението и приложенията към него се прилагат съответно разпоредбите на чл. 71, ал. 2 – 4 и чл. 72, ал. 2 – 5.

Чл. 74. (1) За издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност на специализиран пристанищен обект се подава писмено заявление, което съдържа:

1. данни за заявителя (собственика) – наименование, седалище, адрес на управление и ЕИК (съответно код по БУЛСТАТ);

2. в какво се състои искането, в това число – вида и местонахождението на специализирания пристанищен обект;

3. списък на приложените документи;

4. подпис на лицето, което представлява заявителя.

(2) По отношение съдържанието на заявлението по ал. 1 се прилагат съответно разпоредбите на чл. 71, ал. 2 – 4.

(3) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. документите, удостоверяващи въвеждането на строежа в експлоатация;

2. (в сила от 1.01.2015 г. - ДВ, бр. 96 от 2013 г.) техническият паспорт (или паспорти) на строежа (строежите);

3. техническата документация за плаващото съоръжение (съоръжения), представляващо специализиран пристанищен обект;

4. проектът на схема за обвързване на съоръжението (съоръженията) по т. 3;

5. изработеният в съответствие с чл. 60, ал. 3 правилник за организацията на работа;

6. пълномощното по чл. 71, ал. 4, когато заявлението по ал. 1 се подава от пълномощник;

7. документ за платени държавни такси съгласно Тарифа № 5 за таксите, които се събират в системата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(4) Документите по ал. 3, т. 4 – 7 се представят в оригинал, а останалите – в заверено от заявителя копие. Документи, съставени на чужд език, се представят и с достоверен превод на български език.

(5) Факти и обстоятелства, които се считат служебно известни на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и не се нуждаят от доказване в производството по издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност на специализиран пристанищен обект, са:

1. съществуването и предвижданията на подробен устройствен план за специализиран пристанищен обект, одобрен и влязъл в сила след 23.03.2013 г.;

2. съществуването, одобряването и съдържанието на инвестиционните проекти за специализиран пристанищен обект, одобрени след 23.03.2013 г.;

3. удостоверяването на техническото състояние на плаващо съоръжение (съоръжения) в българския участък на река Дунав, когато производството по чл. 525 от Наредба № 22 от 2008 г. за техническите изисквания към корабите, плаващи по вътрешните водни пътища е проведено преди подаване на заявлението по ал. 1;

4. всички други факти и обстоятелства, които са от значение в производството и се съдържат в публични регистри или са били надлежно доказани в рамките на друго производство пред агенцията.

Чл. 75. (1) За издаване на ново удостоверение за експлоатационна годност на пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект в случаите по чл. 65, ал. 1 – 4 се подава писмено заявление, което съдържа:

1. данни за заявителя – наименование, седалище, адрес на управление и ЕИК (съответно код по БУЛСТАТ);

2. в какво се състои искането, в това число:

а) наименованието и вида на пристанището (съответно вида и местонахождението на специализирания пристанищен обект);

б) наименованието и предназначението на пристанищния терминал, когато се иска издаване на ново удостоверение на пристанищен терминал от пристанище за обществен транспорт;

в) за кои факти и обстоятелства са настъпили промени и в какво се изразяват те;

3. списък на приложените документи;

4. подпис на заявителя (съответно на лицето, което го представлява).

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. документите, удостоверяващи настъпването на описаните в заявлението промени;

2. онези от документите съответно по чл. 72, ал. 1, чл. 73, ал. 2 или чл. 74, ал. 3, чийто автор и/или съдържание е променено в резултат на описаните в заявлението промени;

3. пълномощното по чл. 71, ал. 4, когато заявлението по ал. 1 се подава от пълномощник;

4. документ за платени държавни такси съгласно Тарифа № 5 за таксите, които се събират в системата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(3) По отношение на заявлението по ал. 1 и приложенията към него се прилагат съответно разпоредбите на чл. 71, ал. 2 – 4, чл. 72, ал. 2 и 5 и чл. 74, ал. 4 и 5.

(4) В хипотезата на чл. 66 не се изисква подаване на отделно заявление за издаване на удостоверението по чл. 66, т. 2.

Чл. 76. (1) За издаване на ново удостоверение за експлоатационна годност на пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект поради изтичане на срока на валидност на по-рано издаденото удостоверение, с изключение на случаите по чл. 67, се подава писмено заявление, съответстващо на изискванията по чл. 75.

(2) За издаване на ново удостоверение за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт или на терминал от такова пристанище поради изтичане на срока на валидност на по-рано издаденото временно удостоверение по чл. 67 се подава писмено заявление със съдържанието по чл. 75, ал. 1, към което се прилагат:

1. документите по чл. 72, ал. 1, т. 17 и 19 за платена държавна такса за съгласуване на изработените правила за сигурност на пристанището (терминала) съгласно Тарифа № 5 за таксите, които се събират в системата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията – когато временното удостоверение, чийто срок на валидност изтича, е издадено по реда и при условията на чл. 67, ал. 1, т. 1, буква "б";

2. документът по чл. 72, ал. 1, т. 15 – когато временното удостоверение, чийто срок на валидност изтича, е издадено по реда и при условията на чл. 67, ал. 1, т. 2;

3. документите по чл. 72, ал. 1, т. 13 и/или 14 и т. 19 – когато временното удостоверение, чийто срок на валидност изтича, е издадено по реда и при условията на чл. 67, ал. 2.

(3) По отношение на заявлението и приложенията към него се прилагат съответно чл. 71, ал. 2 – 4 и чл. 72, ал. 1, т. 18 и ал. 2.

Чл. 77. (1) За издаване на временно удостоверение за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт или на терминал от такова пристанище в случаите по чл. 67, ал. 2 се подава писмено заявление, което съдържа:

1. данни за заявителя – наименование, седалище, адрес на управление и ЕИК на пристанищния оператор, получил достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ;

2. в какво се състои искането, в това число:

а) наименованието и вида на пристанището;

б) наименованието и предназначението на пристанищния терминал;

в) данни за собственика на пристанището (пристанищния терминал) – наименование, седалище, адрес на управление и ЕИК (съответно код по БУЛСТАТ);

г) пристанищните дейности и услуги, които ще се предоставят на пристанището (терминала) от заявителя;

3. списък на приложените документи;

4. подпис на заявителя (съответно на лицето, което го представлява).

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. документите по чл. 72, ал. 1, т. 7, 8, 11, 12, 15 и 18;

2. договор, с който досегашният пристанищен оператор предоставя на новия правото да прилага разработените от първия технологични карти и/или инструкции за обслужване на пътниците (ако е различен от договора по чл. 72, ал. 1, т. 7);

3. списък на мобилното работно оборудване, което заявителят ще използва, съдържащо описание на основните технически характеристики на това оборудване;

4. списък на персонала на заявителя, пряко зает в товарно-разтоварните операции или обслужването

на пътниците, с данни за образованието и квалификацията на всяко от лицата.

(3) По отношение на заявлението по ал. 1 и приложенията към него се прилагат съответно разпоредбите на чл. 71, ал. 2 – 4 и чл. 72, ал. 2 и 5. Документите по ал. 2, т. 3 и 4 се представят в оригинал.

Чл. 78. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Най-късно на следващия работен ден след постъпване на заявление за издаване на удостоверение за експлоатационна годност (първо, ново или временно) директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация", в чийто район се намира пристанището, пристанищният терминал или специализираният пристанищен обект, със заповед определя комисия от инспектори, изпълняващи функции по контрол на експлоатационната годност, която:

1. проверява редовността на подаденото заявление;

2. събира информация за съответствието на пристанището, пристанищния терминал или специализирания пристанищен обект с изискванията за експлоатационна годност.

(2) Информацията по ал. 1, т. 2 се събира чрез:

1. анализ на съдържанието на приложените към заявлението документи;

2. анализ на информацията, събрана по реда на раздел VIII – при издаване на ново удостоверение за експлоатационна годност или на временно удостоверение по чл. 67, ал. 2;

3. анализ на информацията, събрана по реда на чл. 5, ал. 2;

4. извършване на проверка на място в пристанището, съответно на пристанищния терминал или специализиран пристанищен обект.

Чл. 79. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В срок 3 работни дни след постановяване на заповедта по чл. 78, ал. 1 определената комисия от инспектори представя на директора на териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището писмено становище относно редовността на подаденото заявление.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Когато се установи, че заявлението не съответства на някое от установените в този раздел изисквания или не е представен някой от изискуемите документи, директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището незабавно уведомява заявителя да поправи недостатъците в седемдневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще предизвика постановяване на отказ от издаване на исканото удостоверение за експлоатационна годност.

(3) Срокът за издаване на удостоверението за експлоатационна годност по чл. 88 започва да тече след отстраняване на нередовностите.

Чл. 80. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В срока по чл. 79, ал. 1 директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището уведомява заявителя и останалите заинтересувани страни, определени в съответствие с чл. 70, за започналото

производство за издаване на удостоверение за експлоатационна годност, за датата, на която трябва да бъде извършена проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4, и за датата, до която трябва да бъде издаден актът.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) При спазване на разпоредбата на чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището осигурява на страните възможност да участват в производството, като:

1. се запознаят с документите по преписката;
2. изразят становище по събраните доказателства;
3. присъстват при извършване на проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4;
4. правят искания и възражения.

Чл. 81. (1) Датата на проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 се определя в заповедта по чл. 78, ал. 1 и не може да бъде по-късно от 20 дни преди крайния срок за издаване на удостоверението за експлоатационна годност.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Когато поради лоши метеорологични условия или друга обективна причина проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 не може да бъде извършена на определената дата, директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището определя нова дата, която не може да бъде по-късно от 15 дни преди крайния срок за издаване на удостоверението за експлоатационна годност.

(3) Проверка по чл. 78, ал. 2, т. 4 не се извършва за издаване на:

1. временно удостоверение за експлоатационна годност по чл. 67, ал. 2;
2. ново удостоверение за експлоатационна годност поради смяна на собственика на пристанището, пристанищния терминал или специализирания пристанищен обект и при условие, че:
 - а) последната планова проверка е извършена преди не повече от 6 месеца;
 - б) промяната на собственика на пристанището или пристанищния терминал не води до промяна и на пристанищния оператор, извършващ пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ;
3. ново удостоверение за експлоатационна годност поради изтичане срока на по-рано издаденото временно удостоверение по чл. 67, ал. 1, т. 2.

Чл. 82. (1) Проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 за издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност се извършва в пълен обем, като се установява изпълнението на изискванията на тази наредба по отношение на всички елементи на пристанището (пристанищния терминал) – акватория, територия и пристанищните съоръжения, както и по отношение на създадената от пристанищния оператор (оператори)

организация на работа и на използваните от него технологии на работа, работно оборудване и персонал.

(2) Проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 за издаване на ново удостоверение за експлоатационна годност се извършва в обем, съответстващ на промените, които налагат издаването на ново удостоверение.

(3) По отношение обема на проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 за издаване на временно удостоверение за експлоатационна годност по чл. 67, ал. 1 се прилага ал. 1.

(4) По отношение обема на проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 за издаване на временно удостоверение за експлоатационна годност по чл. 67, ал. 2 се прилага ал. 2.

Чл. 83. (1) Проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 на пристанище или пристанищен терминал включва 2 етапа:

1. проверка на документи, създадени и/или съхранявани от пристанищния оператор (оператори), получил достъп до пазара на пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ на пристанище или пристанищен терминал;

2. оглед на пристанището (пристанищния терминал).

(2) Обект на проверката по ал. 1, т. 1 са:

1. оценката на професионалните рискове, изготвена от регистрирана служба по трудова медицина;

2. протоколите от извършени измервания на факторите на жизнената среда;

3. съгласуваните по установения ред вътрешни правила (инструкции) за безопасна експлоатация на индустриалния железопътен клон, когато на пристанището (терминала) има вътрешни железопътни линии;

4. списъкът на разработените технологични карти и инструкции за обслужване на пътници по чл. 39;

5. документите, удостоверяващи провеждането на одити на внедрената от пристанищния оператор, извършващ пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ, сертифицирана система за управление на качеството;

6. базата данни по чл. 53 за служителите и работниците със специална правоспособност – при проверка за издаване на удостоверение за експлоатационна годност на пристанище за обществен транспорт или на терминал от такова пристанище;

7. документите, удостоверяващи проведените обучения и инструктажи на персонала на пристанищния оператор, извършващ пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ;

8. дневникът за домуващите в пристанището кораби и дневникът за движението на корабите – при проверка за издаване на удостоверение за експлоатационна годност на пристанище по чл. 107 – 109

ЗМПВВПРБ или на зона в пристанище за обществен транспорт, която по своето предназначение отговаря на характеристиките на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ;

9. (в сила от 1.01.2015 г. - ДВ, бр. 96 от 2013 г.) техническият паспорт (паспорти) на строежа (строежите) – при проверка за издаване на ново удостоверение за експлоатационна годност;

10. други документи, които по преценка на инспекторите са необходими за установяване на съответствието на пристанището (пристанищния терминал) с изискванията на тази наредба.

(3) Проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 на специализиран пристанищен обект се състои в оглед на обекта.

Чл. 84. (1) Резултатите от проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 се отразяват в протокол, неразделна част от който е проверовъчният лист на експлоатационната годност.

(2) Комисията по чл. 78, ал. 1 попълва проверовъчния лист на експлоатационната годност в хода на извършване на проверката. Протоколът се съставя и подписва от членовете на комисията в срок до 3 дни след приключване на проверката.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Протоколът и проверовъчният лист на експлоатационната годност се съставят и подписват в един оригинален екземпляр, който се съхранява в досието на пристанището, пристанищния терминал или специализирания пристанищен обект, поддържано в съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Чл. 85. (1) Заверено копие от протокола и проверовъчния лист се предоставя на заявителя и конституираните заинтересувани страни.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В тридневен срок от получаване на документите по ал. 1 всяко от лицата по ал. 1 може да представи в съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" писмените си възражения или становище по отразените в протокола и проверовъчния лист констатации на комисията.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището може да изиска от комисията по чл. 78, ал. 1 писмено становище по представените възражения.

Чл. 86. (1) Комисията по чл. 78, ал. 1 завършва своята работа с изготвянето на проекти на:

1. доклад на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (съответно до оправомощеното от него длъжностно лице), съдържащ предложение за издаване на удостоверение за експлоатационна годност;

2. удостоверение за експлоатационна годност.

(2) Документите по ал. 1 заедно с копие от образуваната административна преписка по заявлението за издаване на удостоверение за експлоатационна годност се представят на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" не по-късно от 7 дни преди крайния срок за издаване на удостоверението за експлоатационна годност.

Чл. 87. Изпълнителният директор представя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (съответно на оправомощеното от него длъжностно лице) подписания доклад с предложение за издаване на удостоверение за експлоатационна годност, придружен от проекта на удостоверение и копието от административната преписка.

Чл. 88. (1) Удостоверението за експлоатационна годност на пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект се издава в едномесечен срок от подаването на заявление без недостатъци.

(2) Удостоверението за експлоатационна годност (части А и Б) се издава:

1. в три еднообразни оригинални екземпляра – за пристанище за обществен транспорт или терминал от такова пристанище, когато собственикът на пристанището (терминала) и пристанищният оператор, извършващ пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 2, т. 2 и/или 3 ЗМПВВПРБ, са различни лица;

2. в два еднообразни оригинални екземпляра във всички останали случаи.

(3) Когато пристанищните оператори по ал. 2, т. 1 са повече от един, броят на оригиналните екземпляри на удостоверението за експлоатационна годност се увеличава съответно.

(4) Когато пристанищните оператори, получили достъп до пазара на морско-технически пристанищни услуги, за извършването на които е необходимо ползването на пристанищна територия и/или пристанищни съоръжения, са различни от собственика на пристанището (терминала) и от пристанищния оператор (оператори) по ал. 2, т. 1, се издават толкова допълнителни оригинални екземпляра от част Б на удостоверението за експлоатационна годност, колкото е техният брой.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) По един оригинален екземпляр от всяко издадено удостоверение за експлоатационна годност (части А и Б) се съхранява в досието на пристанището, пристанищния терминал или специализирания пристанищен обект, поддържано в съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Чл. 89. (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището съобщава издадения индивидуален административен акт по чл. 88 на участниците в производството чрез връчване на оригинален екземпляр от документа.

Чл. 90. (1) В случаите по чл. 79, ал. 2, ако нередовностите на подаденото заявление не бъдат отстранени в определения срок, проверка по чл. 78, ал. 2, т. 4 не се извършва.

(2) В седемдневен срок след изтичане на определения срок за отстраняване на недостатъците на заявлението комисията по чл. 78, ал. 1 подготвя проекти на:

1. доклад на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (съответно до оправомощеното от него длъжностно лице), съдържащ предложение за постановяване на отказ от издаване на удостоверение за експлоатационна годност;

2. мотивирана заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (съответно на оправомощеното от него длъжностно лице), с която се отказва издаването на удостоверение за експлоатационна годност.

(3) Документите по ал. 2 заедно с копие от образуваната административна преписка по заявлението за издаване на удостоверение за експлоатационна годност се представят на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(4) Изпълнителният директор представя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (съответно на оправомощеното от него длъжностно лице) подписания доклад по ал. 2, т. 1, придружен от проекта на заповед по ал. 2, т. 2 и копието от административната преписка.

Чл. 91. (1) Когато в хода на проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 за издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност на пристанище (пристанищния терминал) се установи, че в техническо или организационно отношение то не отговаря на установените с тази наредба изисквания за експлоатационна годност, вместо документите по чл. 88, ал. 2 комисията по чл. 78, ал. 1 изготвя проекти на:

1. доклад на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (съответно до оправомощеното от него длъжностно лице), съдържащ предложение за постановяване на отказ от издаване на удостоверение за експлоатационна годност;

2. мотивирана заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (съответно на оправомощеното от него длъжностно лице), с която се отказва издаването на удостоверение за експлоатационна годност.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага съответно и в случаите, когато в хода на проверката по чл. 78, ал. 2, т. 4 за издаване на първо удостоверение за експлоатационна годност на специализиран пристанищен обект се установи, че в техническо отношение той не отговаря на установените с тази наредба изисквания за експлоатационна годност.

Чл. 92. Отказите на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията (съответно на оправомощеното от него длъжностно лице), постановени при условията и по реда на чл. 90 и 91, подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 93. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Производството за отразяване на настъпили промени в някои от обстоятелствата, посочени в част Б на удостоверение за експлоатационна годност, чийто срок на валидност не е изтекъл, започва по инициатива на директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището при постъпване на заявление за вписване на промени в Регистъра на пристанищните оператори и/или в Регистъра на пристанищата и специализираните пристанищни обекти. Когато промените в обстоятелствата подлежат на вписване и в двата регистъра, производството по изречение първо започва незабавно след постъпване на по-рано подаденото заявление.

(2) По отношение на това производство съответно се прилагат чл. 78 – 81, чл. 82, ал. 2 и чл. 83 – 87.

(3) Част Б на удостоверението за експлоатационна годност, в която са отразени настъпилите промени в обстоятелствата, се издава в едномесечен срок от откриване на производството.

(4) По отношение броя на оригиналните екземпляри на документа по ал. 3 и на съобщаването за

издаването му се прилагат съответно разпоредбите на чл. 88, ал. 2 – 5 и чл. 89.

Чл. 94. (1) Дубликат на изгубено, унищожено или негодно за използване удостоверение за експлоатационна годност, чийто срок на валидност не е изтекъл (съответно на част Б от такова удостоверение), се издава въз основа на заявление на заинтересуваното лице, в което се посочват:

1. данни за заявителя;

2. в какво се състои искането, в това число:

а) наименованието и вида на пристанището (съответно наименованието и предназначението на пристанищния терминал; наименованието и вида на специализирания пристанищен обект), за което се иска издаване на дубликат от удостоверението за експлоатационна годност или от част Б на удостоверението;

б) описание на причините, поради които се иска издаване на дубликат;

3. подпис на заявителя (съответно на лицето, което го представлява).

(2) По отношение данните за заявителя се прилагат съответно разпоредбите на чл. 71, ал. 1, т. 1 и ал. 2 – 4.

(3) Към заявлението се прилагат оригинали на:

1. документ за платена държавна такса съгласно Тарифа № 5 за таксите, които се събират в системата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

2. изрично писмено пълномощно, когато заявлението е подписано и подадено от пълномощник на заинтересуваното лице.

(4) Заявлението се подава до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Чл. 95. (1) Дубликатът:

1. се издава върху оригиналната бланка за съответното удостоверение за експлоатационна годност (съответно за част Б на такова удостоверение);

2. съдържа всички реквизити на оригинала;

3. в него се отразяват данните, съответстващи на:

а) момента на издаване на оригинала – за част А;

б) момента на вписване на последната промяна преди изгубването, унищожаването или повреждането на оригинала – за част Б;

4. съдържа допълнителен надпис "ДУБЛИКАТ" в горния десен ъгъл, под който се полага подписът на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и печатът на министерството.

(2) Дубликатът се издава в четиринадесетдневен срок от подаване на заявлението по чл. 94, ал. 1 с приложения към него изискуемите документи.

(3) Уведомяването на заявителя за издадения дубликат се извършва от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" чрез връчване на документа.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Копие от издадения дубликат се съхранява в досието на съответното пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект, поддържано в съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Раздел VIII

Контрол относно изпълнението на изискванията за експлоатационна годност на пристанищата, пристанищните терминали и специализираните пристанищни обекти

Чл. 96. (1) Контролът относно изпълнението на установените с тази наредба изисквания за експлоатационна годност на пристанищата, пристанищните терминали и специализираните пристанищни обекти се осъществява от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(2) Контролът по ал. 1 включва:

1. анализ на информацията, събирана по реда на чл. 5, ал. 2;

2. набиране на информация за функционирането на изградената в българските пристанища организация по приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, и на остатъци от корабни товари;

3. извършване на проверки на място, в това число:

а) планови проверки на пристанищата, пристанищните терминали и специализираните пристанищни обекти;

б) целеви проверки на пристанищата, пристанищните терминали и специализираните пристанищни обекти;

в) текущи проверки на пристанищата и пристанищните терминали.

Чл. 97. (1) Изпълнителна агенция "Морска администрация" набира информация за:

1. броя, вида и идентификационните данни на корабите, които посещават българските пристанища;
2. пристанището, от което пристига, и пристанището, към което отплава всеки от корабите по т. 1;
3. данни за агента на всеки от корабите по т. 1 (ако има такъв);
4. вида и количеството на предадените отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, и остатъци от корабни товари;
5. оператора на отпадъци, който е приел отпадъците на кораб по т. 1;
6. случаите на освобождаване от заплащане на такси за приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност.

(2) Операторите на отпадъци и корабоприитежателите или техни надлежно упълномощени представители са длъжни да представят съответните данни по ал. 1, т. 1 – 5.

(3) В началото на всяко тримесечие Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура" и собствениците на пристанища за обществен транспорт с регионално значение предоставят на Изпълнителна агенция "Морска администрация" информацията по ал. 1, т. 6.

Чл. 98. (1) Планова проверка на експлоатационната годност се извършва:

1. поне веднъж на всеки 5 години – за пристанищата и пристанищните терминали;
2. ежегодно – за специализираните пристанищни обекти.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Планът на проверките по ал. 1 по отношение на пристанищата, пристанищните терминали и специализираните пристанищни обекти, които се намират в района на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация", се изготвя от инспекторите, осъществяващи функции по контрол на експлоатационната годност, и се одобрява от директора на дирекцията и капитан на пристанището.

(3) Промени в одобрения план на проверките се внасят по реда на ал. 2.

(4) При изработването и изменението на плана по ал. 2 задължително се съобразява:

1. за кои пристанища, пристанищни терминали и специализирани пристанищни обекти срокът на валидност на издаденото удостоверение за експлоатационна годност изтича през съответния период на планиране и кога;

2. на кои пристанища, пристанищни терминали и специализирани пристанищни обекти през съответния планов период е извършена проверка за издаване на ново удостоверение за експлоатационната годност на някое от основанията по чл. 65, ал. 1 – 4 и кога;

3. за кои пристанища, пристанищни терминали и специализирани пристанищни обекти са издадени задължителни предписания по чл. 106 и кога изтича срокът за изпълнението им.

(5) В плана по ал. 2 се включват и онези пристанища и специализирани пристанищни обекти, по отношение на които е постановено временно преустановяване или ограничаване на експлоатацията.

Чл. 99. (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В седемдневен срок преди планираната дата на проверка по чл. 98, ал. 1 директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището:

1. определя комисията от инспектори, изпълняващи функции по контрол на експлоатационната годност, която да извърши проверката;

2. уведомява собственика на пристанището (съответно на пристанищния терминал или на специализирания пристанищен обект) и пристанищния оператор (оператори), получили достъп до пазара на пристанищни услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ на пристанището (терминала), за предстоящото извършване на планова проверка и за възможността да вземат участие в нея.

Чл. 100. (1) Плановата проверка се извършва в обема по чл. 82, ал. 1 и чл. 83.

(2) Резултатите от плановата проверка се документират по реда на чл. 84.

(3) Когато е необходимо, в протокола от извършената проверка се включват и предложения за:

1. издаване на задължителни предписания по чл. 106;

2. постановяване на временно ограничаване на експлоатацията на пристанище;

3. постановяване на временно преустановяване на експлоатацията на пристанище или специализиран пристанищен обект.

Чл. 101. (1) Заверено копие от протокола и проверовъчния лист се предоставя на всяко от лицата по чл. 99, т. 2.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В тридневен срок от получаване на документите по ал. 1 всяко от лицата по чл. 99, т. 2 може да представи в съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" писмените си възражения или становище по отразените в протокола и проверовъчния лист констатации на комисията и по предложенията за издаване на задължителни предписания (ако има такива).

(3) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна

агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището може да изиска от комисията по чл. 99, т. 1 писмено становище по представените възражения.

Чл. 102. (1) Целева проверка на експлоатационната годност на пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект се извършва, когато е необходимо:

1. да се изяснят факти и обстоятелства, изложени в жалба или сигнал;

2. да се оцени изпълнението на дадени задължителни предписания по чл. 106;

3. да се оцени дали са отпаднали обстоятелствата, довели до постановяване на временно ограничаване експлоатацията на пристанище или временно преустановяване на експлоатацията на пристанище или на специализиран пристанищен обект;

4. да се оценят мащабите на аварийна ситуация и необходимите неотложни мерки за преодоляване на последствията от нея.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Целева проверка се назначава със заповед на директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Целевата проверка се извършва от комисия от инспектори, изпълняващи функции по контрол на експлоатационната годност в съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(4) По отношение документирането на резултатите от извършена целева проверка, тяхното съобщаване на заинтересуваните лица и правото на последните на възражения и становища се прилагат съответно чл. 100, ал. 2 и 3 и чл. 101.

Чл. 103. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Текуща проверка на пристанище или пристанищен терминал се извършва от един или повече инспектори, изпълняващи функции по контрол на експлоатационната годност в съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(2) Обект на текуща проверка са:

1. техническото състояние на отделни пристанищни съоръжения, в това число и на такива с повишена опасност;

2. прилагането на одобрения план за приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, и на остатъци от корабни товари и безопасността на пристанището с подходящи пристанищни приемни съоръжения;

3. осъществяване на пристанищните дейности и услуги в съответствие с издаденото удостоверение за експлоатационна годност и с регистрацията на пристанището (терминала);

4. спазването на изискванията за правилна и безопасна експлоатация на пристанищни съоръжения с

повишена опасност;

5. спазването на изискванията за безопасни и здравословни условия на труд;

6. точното прилагане на разработените технологични карти по време на осъществяване на товарно-разтоварните операции в пристанище за обществен транспорт (на терминал от такова пристанище);

7. точното прилагане на разработените инструкции за обслужване на пътници в пристанище за обществен транспорт (на терминал от такова пристанище);

8. прилагането на правилника за организация на работа на пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ;

9. спазването на наложени временни ограничения на експлоатацията на пристанището;

10. спазването на постановеното временно преустановяване на експлоатацията на пристанище.

Чл. 104. (1) В хода на извършване на текуща проверка инспекторът (инспекторите) попълва проверовъчен лист за текуща проверка на експлоатационната годност.

(2) Когато това е необходимо, в проверовъчния лист по ал. 1 се включва и предложение за издаване на задължителни предписания по чл. 106.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Попълненият и подписан проверовъчен лист се представя на директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището.

(4) По отношение съобщаването на резултатите от извършена текуща проверка на заинтересуваните лица и правото на последните на възражения и становища по констатациите от проверката се прилага съответно чл. 101.

Чл. 105. (1) Когато при извършване на планова или на целева проверка на експлоатационната годност, с изключение на случаите на целева проверка по чл. 102, ал. 1, т. 3, се установи несъответствие с някое от установените в тази наредба изисквания на експлоатационната годност:

1. се дават задължителни предписания – когато установеното несъответствие (несъответствия) е извън посочените съответно в чл. 96, ал. 2 и 3 и чл. 111в, ал. 3 ЗМПВВПРБ;

2. се постановява временно ограничаване на експлоатацията на пристанище – в случаите по чл. 96, ал. 3 ЗМПВВПРБ;

3. се постановява временно преустановяване на експлоатацията на пристанище или специализиран пристанищен обект – в случаите съответно по чл. 96, ал. 2 и чл. 111в, ал. 3 ЗМПВВПРБ.

(2) Задължителни предписания се дават и когато несъответствия с изискванията на тази наредба от типа на тези по ал. 1, т. 1 са установени при извършване на проверка за издаване на ново удостоверение за експлоатационна годност или при текуща проверка.

Чл. 106. (1) Задължителните предписания представляват:

1. указване на действие или действия, които следва да бъдат предприети, за да се отстрани установеното несъответствие (несъответствия) с изискванията на тази наредба;

2. налагане на ограничения, които следва да се съблюдават до отстраняване на установеното несъответствие (несъответствия) с изискванията на тази наредба.

(2) Адресати на задължителните предписания са:

1. собствениците на пристанища, пристанищни терминали и специализирани пристанищни обекти;

2. Държавно предприятие "Пристанищна инфраструктура";

3. пристанищните оператори, извършващи пристанищни дейности и услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ в пристанищата и на пристанищните терминали.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Задължителните предписания се дават с мотивирана заповед от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището по предложение на инспекторите, извършили съответната проверка на експлоатационната годност. В заповедта задължително се определя срок, в който трябва да бъде извършено указаното действие или действия.

(4) Заповедта по ал. 3 се издава в четиринадесетдневен срок от извършване на проверката на експлоатационната годност.

(5) Заповедта по ал. 3 може да бъде обжалвана по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 107. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Когато протоколът от извършена планова или целева проверка на експлоатационната годност на пристанище, пристанищен терминал или специализиран пристанищен обект съдържа предложение за временно ограничаване или преустановяване на експлоатацията на пристанище, съответно за временно преустановяване експлоатацията на специализиран пристанищен обект, в тридневен срок след изтичане на срока за възражения и становища на заинтересуваните лица директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището представя на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация":

1. копие от протокола и проверовъчния лист на експлоатационната годност;

2. копия от постъпилите възражения или становища от заинтересувани лица;

3. копие от становището на инспекторите по постъпилите възражения от заинтересувани лица, когато такова е изискано;

4. проект на доклад на изпълнителния директор на агенцията до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията с предложение за постановяване на временно преустановяване или ограничаване на експлоатацията;

5. проект на заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията по чл. 96, ал. 2 или 3 или по чл. 111в, ал. 3 ЗМПВВПРБ.

(2) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" представя подписания доклад с предложение за временно ограничаване или преустановяване на експлоатацията на пристанище, съответно за временно преустановяване експлоатацията на специализиран пристанищен обект, придружен от документите по ал. 1, т. 1 – 3 и 5.

(3) Заповедта, с която се постановява временно ограничаване или преустановяване на експлоатацията на пристанище, съответно за временно преустановяване експлоатацията на специализиран пристанищен обект, се издава в четиринадесетдневен срок от извършване на проверката по ал. 1.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Съобщаването на заповедта по ал. 3 се извършва от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището чрез връчване на екземпляр от акта на неговия адресат (адресати).

(5) Заповедта по ал. 3 подлежи на предварително изпълнение.

(6) Заповедта по ал. 3 може да бъде обжалвана по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 108. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Когато протоколът от извършена целева проверка по чл. 102, ал. 1, т. 3 съдържа констатации, че обстоятелствата, довели до постановяване на временно ограничаване експлоатацията на пристанище или временно преустановяване на експлоатацията на пристанище или на специализиран пристанищен обект, са отпаднали в тридневен срок след изтичане на срока за възражения и становища на заинтересуваните лица, директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището представя на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация":

1. документите по чл. 107, ал. 1, т. 1 – 3;

2. проект на доклад на изпълнителния директор на агенцията до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията с предложение за отмяна на наложената принудителна административна мярка;

3. проект на заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съответно по чл. 96, ал. 5 или чл. 111в, ал. 5 ЗМПВВПРБ.

(2) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" представя подписания доклад с предложение за отмяна на наложената принудителна административна мярка,

придружен от документите по ал. 1, т. 1 и 3.

(3) Заповедта, с която се постановява временно ограничаване или преустановяване на експлоатацията на пристанище, съответно за временно преустановяване експлоатацията на специализиран пристанищен обект, се издава в четиринадесетдневен срок от извършване на проверката по ал. 1.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Съобщаването на заповедта по ал. 3 се извършва от директора на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището чрез връчване на екземпляр от акта на неговия адресат (адресати).

Чл. 109. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В случай на аварийна ситуация, при която се създава опасност за живота или здравето на работници или служители на пристанищния оператор (оператори), за членове на екипажа или пътници на кораб, който се намира в пристанището (на терминала), или за работници или служители на лицата – ползватели на пристанищните дейности и услуги, директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" след съгласуване с изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" може да постанови преустановяване на дейността на пристанището или терминала за срок до 48 часа.

(2) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" уведомява министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за предприетите действия по ал. 1.

Чл. 110. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Когато при извършване на проверка за издаване на удостоверение за експлоатационна годност, както и на планова, на целева или на текуща проверка, се установи неизпълнение на предписания, направени от контролен орган по чл. 5 от Закона за инспектиране на труда, неспазване на наложени от такъв орган ограничения, директорът на съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и капитан на пристанището писмено сезира за това съответния компетентен контролен орган не по-късно от 7 дни след приключване на проверката.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и в случаите, когато в хода на проверка за издаване на удостоверение за експлоатационна годност, на планова, на целева или на текуща проверка се установят нарушения на нормативен акт, контролът за спазването на който е възложен на друг орган на държавната власт.

Чл. 111. (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) В териториалните дирекции на Изпълнителна агенция "Морска администрация" се образува и поддържа досие на всяко пристанище, пристанищен терминал и специализиран пристанищен обект, който се намира в района на действие на съответната дирекция. В досието се съхраняват:

1. административните преписки, образувани по заявления за издаване на удостоверения за експлоатационна годност;

2. един оригинален екземпляр от всяко издадено удостоверение за експлоатационна годност и от част Б на удостоверението за експлоатационна годност, в която са отразени промени в обстоятелствата, както и копие от всеки издаден дубликат на такъв документ;

3. един оригинален екземпляр от всеки одобрен план за приемане и обработване на отпадъци на пристанището;

4. оригиналите на протоколите и проверовъчните листове от извършени планови, целеви и текущи

проверки;

5. един оригинален екземпляр от всяко издадено задължително предписание;

6. копие от заповедите на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, с които се налага временно преустановяване или ограничаване на експлоатацията;

7. информацията, получена по реда на чл. 5, ал. 2.

Чл. 112. (1) До 31 март на всяка година министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице представя на Европейската комисия информацията за случаите на освобождаване от заплащане на такси за приемане и обработване на отпадъци – резултат от корабоплавателна дейност, в съответствие с чл. 9, параграф 2 от Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2000 г. относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари.

(2) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" подготвя необходимата информация по ал. 1.

Чл. 113. (1) На всеки три години министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощено от него длъжностно лице изпраща на Европейската комисия доклад за изпълнението на разпоредбите за приемане и обработване на отпадъците – резултат от корабоплавателната дейност, и на остатъците от корабни товари в съответствие с чл. 17, параграф 1 от Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2000 г. относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари (ОВ, L 332 от 28.12.2000 г.), изменена с Директива 2002/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. (ОВ, L 324 от 29.11.2002 г.), Директива 2007/71/ЕО на Комисията от 13 декември 2007 г. (ОВ, L 329 от 14.12.2007 г.) и Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. (ОВ, L 311 от 21.11.2008 г.).

(2) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" подготвя необходимата информация във връзка с доклада по ал. 1.

Чл. 114. (1) На всеки три години Изпълнителна агенция "Морска администрация" представя на Европейската комисия доклад за изпълнението на разпоредбите относно прилагане на хармонизирани изисквания и процедури за безопасното товарене и разтоварване на кораби за насипни товари съгласно чл. 11, параграф 2 от Директива 2001/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2001 г. относно установяване на хармонизирани изисквания и процедури за безопасното товарене и разтоварване на кораби за насипни товари (ОВ, L 13 от 16.01.2002 г.), изменена с Директива 2002/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. и Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г.

(2) Докладът по ал. 1 трябва да съдържа и оценка на ефективността на хармонизираните процедури за взаимодействие и комуникация между корабите за насипни товари и пристанищата за обществен транспорт или терминалите от такива пристанища.

(3) Докладът по ал. 1 се изпраща не по-късно от 30 април на годината, следваща периода от три календарни години, за който се отнася.

Раздел IX

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 115. (1) На пристанищен оператор, който извършва пристанищни дейности или услуги в нарушение на забраната по чл. 3, ал. 1 или 2, се налага санкцията, предвидена в чл. 121, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

(2) Санкцията по ал. 1 се налага и на лицето, което като собственик на пристанището или терминала или действащо от името на собственика допуска в пристанището или на терминала да се извършват пристанищни дейности или услуги в нарушение на забраната по чл. 3, ал. 1 или 2.

(3) Санкцията по ал. 1 се налага и на капитан на кораб, влязъл, пристанал или престояващ в пристанище или на терминал, по отношение на който се прилага забраната по чл. 3, ал. 1 или 2.

Чл. 116. (1) На собственика на пристан по чл. 111а, ал. 2 или по чл. 111б, ал. 2 или 3 ЗМПВВПРБ, който допуска приставането или престояването на кораб на специализирания пристанищен обект в нарушение на забраната по чл. 3, ал. 3, се налага санкцията, предвидена в чл. 121, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

(2) Санкцията по ал. 1 се налага и на собственика на място за укритие на риболовни кораби или на зимовник, който допуска влизането и престояването на кораб в специализирания пристанищен обект в нарушение на забраната по чл. 3, ал. 3.

(3) Санкцията по ал. 1 се налага и на капитан на кораб, пристанал или престояващ на пристан по чл. 111а, ал. 2, по чл. 111б, ал. 2 или 3 ЗМПВВПРБ, или влязъл, или престояващ в място за укритие на риболовни кораби или в зимовник, по отношение на който се прилага санкцията по чл. 3, ал. 3.

Чл. 117. (1) На пристанищен оператор, който извършва пристанищни дейности или услуги в нарушение на постановено временно ограничение на експлоатацията на пристанище, се налага санкцията, предвидена в чл. 121, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

(2) Санкцията по ал. 1 се налага и на лицето, което като собственик на пристанището или терминала или действащо от името на собственика допуска в пристанището или на терминала да се извършват пристанищни дейности или услуги в нарушение на постановено временно ограничение на експлоатацията на пристанището.

Чл. 118. (1) На лице, което извършва пристанищни дейности или услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 ЗМПВВПРБ в пристанище или на терминал, без да е вписано в удостоверението за експлоатационна годност, се налага санкцията, предвидена в чл. 121, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

(2) Санкцията по ал. 1 се налага и на лицето, което като собственик на пристанището или терминала или действащо от името на собственика допуска в пристанището или на терминала да се извършват пристанищни дейности или услуги по чл. 116, ал. 3, т. 2 от лице, което не е вписано в удостоверението за експлоатационна годност.

Чл. 119. (1) На лице, което извършва или допуска извършването на обработка на товари без съответната технологична карта въз основа на технологична карта, която не е съгласувана по реда на чл. 36, или в нарушение на изискванията на разработената технологична карта или прилага технология, която не е описана в разработената технологична карта, се налага санкцията, предвидена в чл. 121, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

(2) Санкцията по ал. 1 се налага и на лице, което извършва или допуска извършването на пътнически

услуги без инструкция за обслужване на пътници или в нарушение на изискванията на разработената инструкция за обслужване на пътници.

Чл. 120. (1) На пристанищен оператор, предоставящ морско-техническата услуга "приемане и обработване на отпадъци", който не изпълнява предвидените в одобрения план за приемане и обработване на отпадъци на пристанището процедури за приемане или обработване на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, или на остатъците от корабни товари, се налага санкцията, предвидена в чл. 121, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

(2) Санкцията по ал. 1 се налага и на лицето, което като собственик на пристанището или терминала или действащо от името на собственика допуска предвидените в одобрения план за приемане и обработване на отпадъци на пристанището процедури за приемане или обработване на отпадъците – резултат от корабоплавателна дейност, или на остатъците от корабни товари, да не се изпълняват.

Чл. 121. На лице, което не изпълни в указания срок задължителни предписания, издадени по реда на чл. 106, се налага санкцията, предвидена в чл. 121, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

Чл. 122. (1) На лице, което предостави или допусне да бъде предоставена невярна или непълна информация или откаже да предостави на длъжностни лица от Изпълнителна агенция "Морска администрация" поискана по надлежния ред информация във връзка с осъществяване на контрола по тази наредба, се налага санкцията, предвидена в чл. 121, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

(2) Санкцията по ал. 1 се налага и на лице, което не изпълнява задължението си по чл. 26.

(3) Санкцията по ал. 1 се налага и на лице, което не изпълнява задължението си по чл. 97, ал. 2 или 3.

Чл. 123. На лице, което пречи или допуска да се пречи на длъжностно лице от Изпълнителна агенция "Морска администрация" да изпълнява задълженията си по тази наредба, се налага санкцията, предвидена в чл. 121, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

Чл. 124. (1) (Изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) Нарушенията по този раздел се установяват с актове, съставени от инспекторите в териториалните дирекции на Изпълнителна агенция "Морска администрация", които изпълняват функции по контрол на експлоатационната годност.

(2) Наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Морска администрация" или от оправомощени от него длъжностни лица.

Чл. 125. Съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и изпълнението на наложените наказания се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Схема на обвързване" е принципна схема (немасщабна скица), на която е показано съоръжението и всички елементи на неговото разполагане в акваторията и закрепване към дъното, брега и/или стационарно хидротехническо съоръжение и която е придружена от обяснителна записка, съдържаща техническа спецификация и изчисления на отделните елементи за обвързване – котви, сваи, вързални устройства, въжета, вериги и др.

2. "Аварийна ситуация" е възникнал инцидент по смисъла на § 1, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за защита при бедствия, възникнала авария по смисъла на § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на същия закон или опасност от възникване на авария.

3. "Товарна единица" е товар, който се състои от единични товари или опаковки, събрани заедно по един или много начини и оформени или пригодени за обработка, транспорт, стифиране или съхраняване във форма на единица.

4. "Технологични варианти на работа" са:

а) кораб – претоварно съоръжение – склад и обратно;

б) кораб – претоварно съоръжение – сухопътно превозно средство (и обратно);

в) склад – претоварно съоръжение – сухопътно превозно средство (и обратно);

г) кораб – кораб (претоварване);

д) склад – склад (преместване, прехвърляне на товара);

е) корабни или складови претоварни операции – шифтинг, триминг, почистване, фумигиране и др.

5. "Обща дължина на кейовия фронт" е сборът от дължините на всички корабни места на пристанището, пристанищния терминал или специализирания пристанищен обект, независимо дали за приставане се използват стационарни, и/или плаващи хидротехнически съоръжения.

§ 2. Наредбата въвежда изискванията на:

1. Директива 2000/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2000 г. относно пристанищните приемни съоръжения за отпадъци от експлоатацията на корабите и на остатъци от товари, изменена с Директива 2002/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г., Директива 2007/71/ЕО на Комисията от 13 декември 2007 г. и Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г.

2. Директива 2001/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 декември 2001 г. относно установяване на хармонизирани изисквания и процедури за безопасното товарене и разтоварване на кораби за насипни товари, изменена с Директива 2002/84/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. и Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г.

3. (Нова – ДВ, бр. 103 от 2017 г., в сила от 28.12.2017 г.) Член 4, параграф 6 и т. 1.7 от Приложение II на Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ, L 307 от 28 октомври 2014 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Удостоверенията за експлоатационна годност на пристанища и пристанищни терминали, издадени до влизане в сила на тази наредба, запазват действието си. Замяната им с удостоверения от новия образец се извършва след изтичане на указания в тях срок на валидност по реда за издаване на ново удостоверение за експлоатационна годност поради изтичане срока на по-рано издаденото.

§ 4. (1) Схемите за разполагане на плаващи хидротехнически съоръжения, служещи за връзка между кораба и брега в акваторията на съществуващи пристанища (терминали) с удостоверение за експлоатационна годност, чийто срок на валидност не е изтекъл към момента на влизане в сила на тази наредба, запазват действието си до влизане в сила на генерален план за съответното пристанище за обществен транспорт или терминал от такова пристанище (съответно подробен устройствен план за пристанище по чл. 107 – 109 ЗМПВВПРБ), изработен и одобрен в съответствие с изискванията на ЗМПВВПРБ.

(2) Разполагането на нови плаващи хидротехнически съоръжения в пристанищата по ал. 1 се допуска за изпълнение на предвижданията на влязъл в сила генерален план (съответно подробен устройствен план), изготвен и одобрен в съответствие с изискванията на ЗМПВВПРБ.

§ 5. В шестмесечен срок от влизане в сила на наредбата заварените разработени технологични карти и инструкции за обслужване на пътници се привеждат в съответствие с нейните изисквания.

§ 6. (1) Тази наредба се издава на основание чл. 95, ал. 1 ЗМПВВПРБ и отменя Наредба № 9 от 2005 г. за изискванията за експлоатационна годност на пристанищата (обн., ДВ, бр. 65 от 2005 г.; изм., бр. 32, 53 и 100 от 2006 г. и бр. 103 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2012 г.).

(2) Разпоредбите на раздел Va "Изисквания за постигане сигурност на пристанищата, за които не се прилага Наредба № 53 от 2004 г. за условията и реда за постигане на сигурността на корабите и пристанищата" от отменената Наредба № 9 от 2005 г. за изискванията за експлоатационна годност на пристанищата се прилагат до приемане на наредбата по чл. 60а, ал. 2 ЗМПВВПРБ.

§ 7. Член 72, ал. 1, т. 4, чл. 74, ал. 3, т. 2 и чл. 83, ал. 2, т. 9 влизат в сила на 1 януари 2015 г.

НАРЕДБА

за изменение на Наредба № 9 от 2013 г. за изискванията за експлоатационна

годност на пристанищата и специализираните пристанищни обекти

(ДВ, бр. 85 от 2017 г.)

.....

§ 6. Навсякъде в наредбата думите "дирекция "Морска администрация" и "дирекциите "Морска администрация" се заменят съответно с "териториална дирекция на Изпълнителна агенция "Морска администрация" и "териториалните дирекции на Изпълнителна агенция "Морска администрация".

Приложение № 1

към чл. 20, ал. 3

REVISED CONSOLIDATED FORMAT FOR REPORTING ALLEGED INADEQUACIES OF PORT
RECEPTION FACILITIES¹

ПРЕРАЗГЛЕДАНА КОНСОЛИДИРАНА ФОРМА ЗА УВЕДОМЯВАНЕ ЗА НЕСЪОТВЕТСТВИЯ НА
ПРИСТАНИЩНИ ПРИЕМНИ СЪОРЪЖЕНИЯ

The Master of a ship having encountered difficulties in discharging waste to reception facilities should forward the information below, together with any supporting documentation, to the Administration of the flag State and, if possible, to the competent Authorities in the port State. The flag State shall notify the IMO and the port State of the occurrence. The port State should consider the report and respond appropriately informing IMO and the reporting flag State of the outcome of its investigation.

Капитанът на кораб, който е срещнал трудности при предаване на отпадъци в пристанищните приемни съоръжения, трябва да предостави информацията, упомената по-долу, заедно с всяка друга придружаваща документация на администрацията на държавата на знамето или по-добре – на компетентните пристанищни власти в съответното пристанище. Държавата на знамето трябва да уведоми ИМО и държавата на пристанището за случая. Пристанищните власти трябва да вземат под внимание уведомлението и да предприемат необходимите действия, като информират ИМО и държавата на знамето за резултатите от своето разследване.

1. SHIP'S PARTICULARS

ДАННИ ЗА КОРАБА

1.1. Name of ship: _____
Име на кораба:

1.2. Owner or operator: _____

¹ This format was approved by the fifty-third session of the Marine Environment Protection Committee in July 2005.
Тази форма е одобрена на петдесет и третата сесия на Комитета по опазване на морската среда през юли 2005 г.

Корабопритежател:

1.3. Distinctive number or letters: _____
Отличителен номер или букви:

1.4. IMO Number²: _____
ИМО номер:

1.5. Gross tonnage: _____
Бруто тонаж:

1.6. Port of registry: _____
Пристанище на регистрация:

1.7. Flag State³: _____
Държава на знамето

1.8. Type of ship: _____
Тип на кораба:

☐ Oil tanker
<i>Нефтен танкер</i>	☐ Chemical tanker
<i>Химикаловоз</i>	☐ Bulk carrier
<i>За насипни товари</i>
☐ Other cargo ship
<i>Друг товарен</i>	☐ Passenger ship
<i>Пътнически</i>	☐ Other (specify) _____
<i>Друг (да се уточни)</i>

2. PORT PARTICULARS

ДАННИ ЗА ПРИСТАНИЩЕТО

2.1. Country: _____
Държава:

2.2. Name of Port or area: _____
Име на пристанището или района:

2.3. Location/terminal name: _____
(e.g. berth/terminal/jetty)
Местонахождение/име на терминала:

(т.е. корабно място/терминал/пирс)

2.4. Name of company operating the reception facility (if applicable): _____
Име на компанията, оперираща пристанищното приемно съоръжение (ако е известно):

2.5. Type of port operation: _____
Вид на пристанището с оглед целта на посещението:

☐ Unloading port
<i>Пристанище на разтоварване</i> | ☐ Loading port
<i>Пристанище на натоварване</i> | ☐ Shipyard
<i>Корабостроителница</i> |
|--|---|--|

Приложение № 2

към чл. 62, ал. 1

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА,
ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯТА

**УДОСТОВЕРЕНИЕ
ЗА ЕКСПЛОАТАЦИОННА ГОДНОСТ**

№ _____

Наименование и вид на пристанището:

Наименование и предназначение на
пристанищния терминал:

Собственик:

Пристанищен оператор(и):

Пристанищни дейности и услуги по
чл. 116, ал. 2, т. 2 и 3 ЗМПВВПРБ:

Дата на издаване:

Валиден до:

МИНИСТЪР: (подпис, печат)

(именно)

Приложение № 3

към чл. 62, ал. 4

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА,
ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯТА

**УДОСТОВЕРЕНИЕ
ЗА ЕКСПЛОАТАЦИОННА ГОДНОСТ**

№

Наименование и вид на пристанището:

Собственик:

Дата на издаване:

Валиден до:

МИНИСТЪР: (подпис, печат)

(имена)

Приложение № 4

към чл. 62, ал. 5

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

МИНИСТЕРСТВО НА ТРАНСПОРТА,
ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯТА

**УДОСТОВЕРЕНИЕ
ЗА ЕКСПЛОАТАЦИОННА ГОДНОСТ**

№

Наименование и вид на
специализирания пристанищен обект:

Собственик:

Дата на издаване:

Валиден до:

МИНИСТЪР: (подпис, печат)

(имена)

ЧАСТ Б НА УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ЕКСПЛОАТАЦИОННА ГОДНОСТ